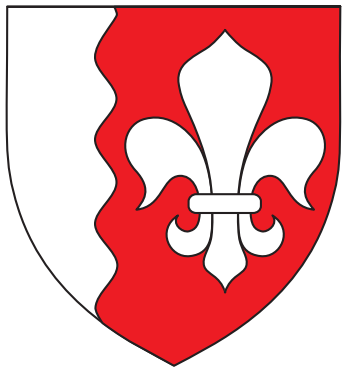

Jõelähtme

vallaleht

NR. 138
NOVEMBER 2008

SISUKORD

Lusikapidu

Volikogu veerg

Aadressandmed täpseks

Persoon Mart Siimann

Jahimehed ja maaomanikud

Külateated

Elust Kostivere koolis

Kirikuelu novembris
"Valgusele vastu"

Eesti Post sulgeb veel kaks
postkontorit

Sotsiaalteenuseid tuleb
juurde

Keskkonnateated

Kalmistul algavad
korrastustööd

Jäätmeveost täpsemalt

Detailplaneeringust
Uuskülas

Iru külalood

Koduloohuvi liidab inimesi

Järgmise aasta eelarve tegijatel on peamurdmist nii riigis kui vallas. Viimaste aastate kiire majanduskasv kasvas tublisti ka meie valla eelarvet. Kahjuks käivad aga tõus ja langus käsikäes, ometigi üllatab langus alati ebameeldivalt. Maailma majandusest tuleb iga päevaga üha enam halbu uudiseid. Miinuseelarvet ei tehta perekonnaski, riigis paraku küll. Ajalehtedes kirjutatakse palju töötusest ja koondamistest. Majandusmehed manitsevad inimesi kokkuhoidlikkusele. Kulutusi tuleb vähendada. Kohaliku omavalitsuse korralduse seaduses on kirjas: omavalitsusüksuse ülesandeks on korraldada antud vallas või linnas koolieelsete lasteasutuste, põhikoolide, gümnaasiumide ja huvialakoolide, raamatukogude, rahvamajade, muuseumide, spordibaaside, turva- ja hooldekodude, tervishoiuasutuste ning teiste kohalike asutuste ülalpidamist, juhul kui need on omavalitsusüksuse omanduses.

Kaks korda aastas, emadepäeval ja isadepäeval kutsuvad valla juhid oma valla kõige pisemad kodanikud pidulikule vastuvõtule. Tänavu sündis vallas juurde ligi 100 uut väikest inimest. Mitte kunagi varem ei ole lusikapeole

kutsutute nimekiri nii pikk olnud. Rõõmu teeb, et lapsi sünnib juurde, samas on suur mure, kuidas nad kõik lasteaedadesse ära majutada. Leevendust peaks tooma see, et Kostiveres avati hiljuti uus rühm ja kohe alustatakse ehitustöid Loo lasteaia juurdeehituseks. Noort rahvast, kes raha teenib ja lapsi kasvatab, tuleb valda juurde. Alates 1. novembrist kuni käesoleva aasta lõpuni elukohateate esitanud inimesed saavad vallalt ka väikese kingituse – võimaluse 10 korda tasuta Loo ujulamõnuseid nautida. See pole pelgalt meelitamine, vaid soov saada teada, kui palju meil elab avalikku teenust vajavaid inimesi.

Kahjuks on lasteaiakohtade puudus vähemalt kaudselt tingitud selle, et koolikohti on praegu pisut ülearugi. Asi on selles, et kui vanemad on pidanud oma lasteaiaelise lapse viima linna lasteaeda, siis on üsna tõenäoline, et laps hakkab kooliski linnas käima. Meie vald pole mõistagi ainus, kel see mure, lasteaiakohtade puudus teeb peavalu peaaegu kõikidele pealinna ümbruse vallavalitsejatele. Kohe-kohe kerkima pidavatele eralasteadele pole tänastes majandusoludes vist põhjust loota.

Mis parata, vald tegeleb nõukogudeaegsete sotsiaalobjektide renoveerimise ja laiendamisega, et oma elanike vajadustele siiski võimaluste piires vastata.

Jõelähtme valla tuleva aasta eelarve sisaldab meie valla kõigi aegade suurimaid investeringusummasid. Loo kooli ja lasteaed "Pääsupesa" riigihange on korraldatud, lepingud sõlmitud ja tööd juba käivad.

Noored on targad ja näevad, kuidas vald oma inimeste eest hoolt kannab, ka eakate eest. Ei maksa arvata, et nad ei pane väljpool iseenast ja oma peret mõndagi muud tähele. Ühtlasi annab see neile märku, kas sellesse valda on mõtet püsivalt kodu rajada või tasub veel ringi vaadata. Saavad ju nooredki kord vanaks ja soovivad elada turvalises keskkonnas.

Elanikud on iga paiga rikkus ja seda igas mõttes. Kutsume taas kord inimesi end Jõelähtme valla hingekirja panema. Loodame, et peate seda otsust õigeks veel aastakümnetegi pärast. Ja lõpuks on rõõm teatada, et 14. novembril oli harukordne sündmus – meie valla elanik Erika Vaigro sai 100aastaseks. Palju õnne suure juubeli puhul!

Hea Jõelähtme valla elanik!

Rahvastikuregistri kampaania on alanud. Ajavahemikul 1. novembrist 31. detsembrini 2008. a. Jõelähtme valla elanikuks registreenute vahel loositakse välja soojamaareis kahele!

Iga registreerunu saab kingituseks 10 korra pääsme Loo spordihoone ujulasse.

Igal inimesel on kohustus 30 päeva jooksul pärast elukoha vahetust teatada oma uued

aadressandmed kodukoha omavalitsusele (Rahvastikuregistri seadus). Kui inimesel on rahvastikuregistris õiged andmed, tekib inimesel kodukohaga vastastikune kasulik suhe, maksumaksjana tarbib ta omavalitsuse poolt pakutavaid teenuseid ja soodustusi. Oma elukohaandmeid rahvastikuregistris saab igaüks kontrollida Riigiportaalis www.eesti.ee või kohalikus omavalitsuses. Juhul, kui elukohaandmed ei vasta tegelikule elukohale, tuleb andmete muutmiseks esitada elukohateade,

seda ka siis, kui minnakse elama välismaale.

Kõige lihtsam on täita elukohateade kirjalikult ja panna see koos isikut tõendava dokumendi koopiaga posti. Võib ka tulla valla kantseleisse ja täita elukohateade kohapeal. Kolmas moodus on esitada see digitaallkirjaga e-posti teel. Selleks peab olema ID-kaart ning arvuti vastavalt juhistelet ette valmistatud (www.id.ee).

Esita elukohateade ja registreeru ametlikult koduvalla elanikuks!

Jõelähtme Vallavalitsus ja Volikogu

VOLIKOGU VEERG

Art Kuum
volikogu esimees

Eelmises lehes kirjutasin, et ühe vallavalitsuse liikme ja ühe komisjoniesimehe suhtes oli algatatud septembrikuisel volikogu istungil umbusaldus. Nüüd pidid need mõlemad hääletusele tulema. Vallavalitsuse liige Merike Metstak esitas avalduse ja lisas, et tema jaoks on poliitiline kemplus ületanud hea tava piirid ning töörahu säilitamise huvides peab ta õigemaks taanduda vallavalitsuse liikme ülesannetest. Teise avalduse oli meediakomisjoni esimees Toomas Kummel esitanud iseenda vastu. Tõenäoliselt võib tegemist olla Eesti Vabariigi ajaloos esmakordse juhtumiga, kus vallavolikogu liige kaotab usalduse iseenda vastu ja läheb asjaga nii kaugele, et esitab volikogule ka vastavasisulise avalduse. Oktoobrikuise istungi alguseks oli ta aga ümber mõelnud ja seekordses avalduses teatas, et võtab iseenda vastu esitatud umbusaldusavalduse tagasi ning soovib nimetatud punkti ka volikogu päevakorrast maha võtta.

Seda viimast soovi ei saanud ma volikogu esimehena täita, sest Kohaliku Omavalistuse Korralduse Seadus (KOKS) § 46 punkt 2 ja ka meie valla põhimäärus ütlevad: „Umbusalduse avaldamise küsimus lülitatakse volikogu järgmise istungi päevakorda“ ja välja seda sealt viie volikogu liikme allkirjaga avalduse põhjal lülitada loomulikult ei saa, sest seaduse tahe on antud juhul ülimuslik. Seega, kui ühel istungil umbusaldus algatatakse, siis järgmisel istungil peab see küsimus ka päevakorras olema. Ühtki erandjuhtu, mil seda punkti arvestama ei peaks, seadus ette ei näe.

Esmapilgul jääb mulje, et seadus on antud küsimuses põhjendamatult karm, kuid tegelikult on igal seadusepunktil oma mõte.

Esiteks – see seadusepunkt aitab ära hoida olukorda, kus asjaosalised umbusaldusmenetlusega tahtlikult venitavad.

Teiseks – umbusaldushääletus osutub vahel, kui läbi kukub, ka usaldushääletuseks ja sellisel juhul annab see umbusaldatavale kindlustunde, et samadel alustel ei saa mitte keegi tema vastu volikogus järgneva kolme kuu jooksul umbusaldusavaldust esitada. Kui umbusaldajatel oleks aga õigus umbusaldusavaldus enne hääletust tagasi võtta (kui nad näiteks näevad, et vajalikke hääli kokku ei saa), tekiks neil võimalus umbusaldusavaldusega lõputult mängida – ühel istungil sisse anda, järgmisel tagasi võtta ja siis jälle sisse anda jne. Ning seadusepunkt, mis umbusaldatavale kolmeks kuuks puutumatusে peaks andma, muutuks kasutuks.

Kolmandaks – kui sama seaduse teine punkt ütleb, et vähemalt 25% volikogu liikmetest on õigus algatada umbusaldus, siis mis mõte oleks anda umbusalduse algatamise õigus 25%-le, kui 51%-l oleks alati õigus see punkt päevakorrast välja hääletada? Lähtuvalt KOKS-ist on umbusalduse menetlemise korra määratlenud ka suuremad linnad ja vallad, fikseerides põhimõtte, et umbusaldust tagasi võtta ei saa. Näiteks Tallinna linna volikogu töökorra punkt 9.2. ütleb: „Umbusalduse avaldamise eelnõu menetlusest tagasi võtta ei saa.“ Ka Riigikogu Kodukorra Seaduse § 56 punkt 2 ütleb selgelt, et umbusalduse avaldamise eelnõu tagasi võtta ei saa.

Riigikogu kodukord võiks olla minu arvates etaloniks kõigi omavalitsuste volikogude töö korraldamisel. Kui seaduse mõte oleks miski muu ja kui seadus annaks volikogu liikmetele õiguse umbusaldusavaldusi tagasi võtta, siis oleks mitmekümne Eesti omavalitsuse põhimäärused seadusega vastuolus ja need tuleks kõik ära muuta. Meie valla umbusaldajad jäid aga truuks oma seadusevastasele soovile umbusalduse küsimus päevakorrast välja jätta, mistõttu päädiski meie viimane istung kahjuks vaidluste ja protestidega ning sisulise tööni ei jõutud, kuna volikogu päevakorda ei kinnitanud.

Erika Vaigro 100

Aru-Aru küla elanik Erika Vaigro sai 14. novembril 100aastaseks.

Erika Vaigro sündis sügaval tsaariajal Võrumaal. 1949. aastal koliti Raasikule, viimased nelikümmend aastat on ta elanud Aru-Aru külas. Erika on olnud ametis Raasiku meierei kassapidajana, abikaasa oli raamatupidaja Kostiveres.

Erika Vaigro on läbi elu olnud muusikainimene. Kohe pärast Võru gümnaasiumi lõpetamist suundus ta Tartusse klaverit õppima. Sõda küll katkestas õpingud, kuid klaverimäng sai selgeks ja pikki aastaid käis ta Harju- Jaani kirikus orelit mängimas ning kultuurimajas lauljaid klaveril saatmas.

Juubilar elab tütre juures ning saab tütre ja väimehega hästi läbi.

Jõelähtme vallavalitsus ja volikogu soovivad juubilarile õnne ja tervist.

Eesti Vabariigi president Toomas Hendrik Ilves saatis kirja, mis algas sõnadega "Palun võtke vastu minu kõige südamlikumad õnnesoovid Teie sajanda sünnipäeva puhul!"

Neljakuune Laura-Marie Visnapuu esindab Erika Vaigro viiendat põlvkonda.

Aadressandmete süsteemi määruse rakendamine

1. jaanuarist 2009 käivitub aadressandmete määramiseks ja töötlemiseks ADS- haldussüsteem (aadressandmete süsteemi keskne tehnoloogiline lahendus). ADS-ga ühtlustatakse aadressid maakatastris, ehisregistris, teeregistris ja volitatud töötlejaks on Maa-amet.

Seega on nii liikluspinnad (tänavad, väljakud) kui ka väikekohad (asustusüksusest väiksem nimeobjekt, mille nime kasutatakse

se aadressis ehk näiteks aiandusühistud, külakeskused, endised kolhoosikeskused jne) kohanimeseaduse kohaselt kohanime kohustusega objektid.

Selleks, et saaks riigis üles ehitada hästi toimiva aadress-süsteemi, on vaja esimese etapina korrustada ja kehtestada kohanimed.

Valla kommunaalosakond on külavane-matele väljastanud plaanid teede asukoha, pikkuse ja nimetuste täpsustamiseks.

Suurim segadus on endiste aiandus- ja suvilaühistute aadressides. Jõelähtme vald on koostöös Maa-ameti ADS töötlejatega jäänud väikekohtade variandi juurde. Kõiki ühistuid määratletakse kui väikekohti, kusjuures

mitmes lahustükis ühistutele on eristamiseks lisatud hargtäiend. Näiteks Põhja-Paala ühistu ja Lõuna-Paala Tempel ühistu (numeratsioon jääb seniste krundinumbrite järgi). Juhul, kui ühistu sisse tekivad hiljem liikluspinnad, saab aadressiks näiteks Põhja-Paala ühistu, Kivi tee 7.

Kohanimeseaduse kohaselt avalikustab vallavalitsus kohanime määramise eelnõu vähemalt 15 päeva enne kohanime määramise otsuse tegemist valla ametlikul kodulehel www.joelahtme.ee.

Alla Tempel
Maaosakonna spetsialist
alla.tempel@joelahtme.ee

Valla arengukava avalik väljapanek

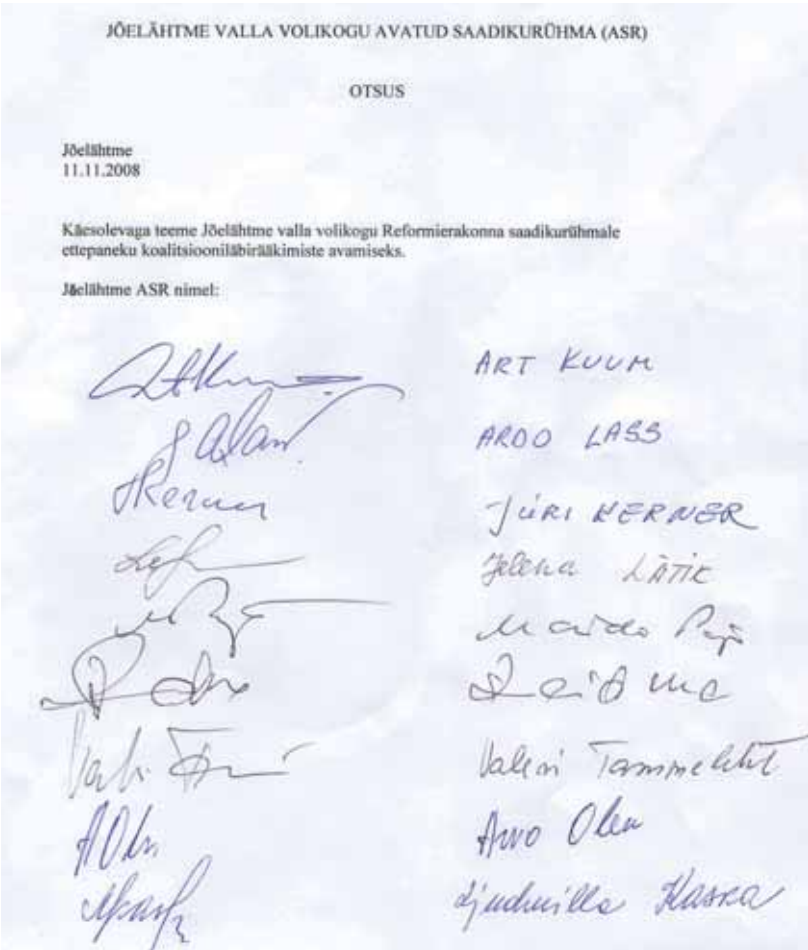
Vastavalt Jõelähtme valla põhimääruse § 66 lg 7 toimub „Jõelähtme valla arengukava 2007-2015“ muutmise eelnõu avalik väljapanek 17. 12. 2008. a. - 08. 01. 2009. a.

Eelnõuga on sel ajal võimalik tutvuda:

- 1) Jõelähtme vallamajas,
- 2) Jõelähtme valla kodulehel www.joelahtme.ee,
- 3) Loo, Kostivere, Neeme, Kaberneeme ja Jõelähtme raamatukogus.

Parandusettepanekuid saab esitada 17. detsembrist 2008 kuni 8. jaanuarini 2009 kirjalikult vallavalitsusele aadressil Jõelähtme küla, 74202 Harjumaa.

Arengukava avalik arutelu toimub 7. jaanuaril 2009. a. kell 18.00 Jõelähtme rahvamajas.

Aatemees Mart Siimann

Haapse küla mehele Mart Siimannile on meil põhjust õnne soovida – ta valiti äsja uuesti Eesti Olümpiakomitee presidendiks.

Kõrgeid kohti on talle elu jooksul korduvalt pakutud ja õige erinevates valdkondades ning ikka on ta püüdnud oma tööd nii teha, et sisemine mina ehk aated ja ideaalid väga räsida ei saaks.

Armas lugeja annab loodetavasti andeks, et meie tänast persooni Mart Siimanni sinatan, sest tunnen teda ajast, mil ta Eesti Raadiot juhtis.

Lapsepõlvest ja spordist

„Ma olen nii vana, et vahel on päris mõnus tagasi vaadata lapsepõlve ja juurelda igasuguste tõsiste küsimuste üle, mida noorena ei pidanud nii tähtsaks,“ arutleb see „vana“ ja rõõmsapilguline mees. „Tundub, et minus on kaks alget ja need on oma-vahel võistelnud, kord on üks peale jäänud, siis jälle teine. Üks on kinnine ja sissepoole elav Mart Siimann, teine väljapoole, teiste jaoks ja teistega tegelev. Nõnda on see juba päris lapsepõlvest saati olnud. Olen hirmsasti tahtnud olla ükski, tundide kaupa lugeda, algkoolis andsin päris ükski välja meie tänava ajalehte. Siis tuli suur korraldamise ja sebmise aeg. Mu lapsepõlv möödus Tartus ilusas Tähtvere linnaosas vaikselt tänaval, kus oli palju lapsi, kellele ma olin isehakanud spordijuht. Meie kaunis kahekordses majas elas 6-7 peret ja ma kaevasin majaelanike meelehärmiks üles koduõue, tegin sinna kaugus- ja kõrgushüppekastid. Pesupuuga hüppasime teivast. Korraldasin võistlusi poistele, tüdrukuid ma sellest ajast ei mäleta. Sageli võitsin ka ise need võistlused, aga kõik tegid kaasa. Ühesõnaga, olin täielik spordihull ja peale selle tahtsin, et ka teised sporti teeksid. Soojad suhted spordiga kestsid terve kooliaja. Jalgrattasõit, jäähoki, jalgpall, lauatennis, kõike sai tehtud. Tõsi küll, vahel juhtus nii, et hüppeid alustas 40 poissi, lõpuks jäädi ikka kahekesi Kaidu Meiterniga. Televisiorit veel ei olnud, arvutini kulus pikki õnnelikke aastaid. II - X klassini tegeles Mart sportvõimlemisega, saavutas sel alal mitmeid märkimisväärsaid tulemusi, tippu küll jõudmata, aga ka selle ala kaudu püüdis ta külvata spordivaimustust kaasõpilastesse. Sedapuhku kogus ta kellegagi nõu pidamata enda ümber paarikümneliikmelise poistekamba ja asus neid treenima. Viis nad koguni linna meistrivõistlustele, kus hakatud huvi tundma, kes on treener. Seal selgunudki, et VII klassi õpilane Mart Siimann.

Noore „Wertheri“ kannatused

Mardi poisipõlv oli selge ja lihtne – päevi sisustasid õppimine ja sport. „Ma olin paipoiss, ei mingeid püssiga laskmisi ega salasuitsetamisi,“ tunnistab ta ise. Noorukiaeg tõi mõndagi muud. IX klassis valiti ta kooli komsomolisekretäriks, kusjuures komsomolikomiteesse kuulusid XI klassi tüdrukud. „Olin häbelik ja sageli armunud kas endast vanematesse tüdrukutesse või noortesse õpetajatesse. Aga siis hakkas mulle see juhtimine ja korraldamine meeldima ja tuli ka hästi

välja. Seda punast värvi oli seal ju suhteliselt vähe, isetegevus, viktoriinid, laagrid, noortele meeldib tegutseda. Aga lõpuklassis hakkasid spordiga konkureerima vaimsed huvid. Meie kirjandusõpetaja Tartu 5. keskkoolis oli Irene Reisner, tema tunnid olid rohkem elu- kui kirjandustunnid. Ta rääkis kõigest ja vahel kirjandusest. Ma kuulusin nende hulka, kes kogu kohustusliku kirjanduse läbi luges ja see meeldis mulle, hakkasin otsima elu ja kirjanduse seoseid. Kirjutasin ilusaid kirjandeid, neid loeti aulas ette. Natuke magus ja natuke häbi oli, sest ma kirjutasin seal noore mehe tunnetest ja esimesest suudlusest. Kõik kihistasid naerda ja mina punastasin. Mul oli tollal palju hingelisi üleelamisi ja ma hakkasin oma hinge üle juurdlema, leidsin vahel raamatutest tuge. Tasapisi hakkas idanema kahtlus, et sport ei olegi ehk kõige õigem valik eluks. Mu sugulane Uno Siimann õpetas tol ajal ülikoolis psühholoogiat, mõnevõrra mõjutas ka see asjaolu mu otsust. Muud võimalust siiski ei olnud kui minna eesti filoloogiasse ja eriprogrammi alusel õppida psühholoogiat. Ja nii ma tegingi. Kirjandus mulle meeldis, grammatika kannatasin ära ja saingi oma eriprogrammi.“

Taas algas ka sissepoole elamise aeg, mis kestis sedakorda õige pikalt – kolmekümne viienda eluaastani.

Kogumise aeg

Mart Siimann abiellus ülikooli ajal, oli 24aastasena juba kahe poisi isa ja sai seda ka tegelikult endale lubada, sest eriprogrammi alusel õppimine andis mõnevõrra vabamad käed. Pealegi ei käinud kunagine paipoiss sugugi kõigil loengutel, vaid tegi oma valiku. Õppimisele keskendus ta sessioonide ajal, siis küll ööl ega päeval vahet ei olnud. Viimasel kursusel võttis noor isa akadeemilise puhkuse ja läks tööle, sest pere vajas raha. Esimene töökoht pärast ülikooli lõpetamist oli väga pika nimega, mida Mart Siimann täna muiates sõna-sõnalt üles loeb – Eesti NSV Varumisministeeriumi töö ja juhtimise teadusliku organiseerimise laboratoorium. Tegelikkuses tähendas see näiteks sellist arusaama, et kui õpid mööblit paigutama ja valgus ning värvid on sobivad, siis tööviljakus tõuseb mühinal. Samal ajal oli kombinaat niisuguses seisus, et värvi seinu milliseks iganes, üldpilt on ikka hirmus.

Seal polnud midagi teha. Järgnes töö professor Jaan Rebase käe all ülikooli filosoofiakateedris. „Meil tekkis väga hea kontakt, ta oli minust vanem, hoidis mind ja oli minu jaoks suur autori-teet. Ta soovitas mul minna filosoofia aspirantuuri ja ma muidugi läksin. Seal ei olnud mul tööökabinetti ja ma töötasin kodus. Kuigi olin vanemteadur ja tegin mingeid töid, siis sain ka algallikatest lugeda filosoofia ajalugu ja palju muud, see oli eneseharimise ja -täiendamise aeg. Nii kestis mu ülikool veel pikalt edasi ja see oli puhtalt sissepoole elamise aeg. Aegajalt kohtusin vanade sõprade Paul Varuli ja Igor Gräziniga, mängisime malet ja jõime õlut. Ja kuigi see oli rohkem laadimisaeg, sain siiski ka juhtimiskogemuse, jälgides, kuidas juhib Jaan Rebane oma kateedrit. Samal ajal olin mina juhtimas uurimisgruppi, kuhu kuulus umbes kümme inimest, teadlased, kes teenisid siin õppejõu palgale

lisa,“ meenutab Mart Siimann.

Missuguseid juhtimiskogemusi võis suurt eeskuju jälgides kõrva taha panna, tahan siiski täpsemalt teada.

„Teadlased on ju suhteliselt keeruleine seltskond, isiksused oma veidrustega. Vastuolusid lahendades jäi ta alati rahulikuks, mitte kunagi ei tõstnud häält. Ja kuigi olime igapäevased töökaaslased, oli temaga rääkides alati tunne, nagu oleksid rahvusvahelisel sümposioonil vestlemas väga autoriteetse teadlasega (mida ta ju ka oli). Me teietasime ja alati soovis ta mu abikaasale tervist. Olen ise paar korda elus teinud kõvemat häält (et olen suur, tähtis ja karm) ning see on täielikult ebaõnnestunud, mul ei tule see välja, on olnud piinlik ja häbi, koomiline ja traagiline ühtekokku.“

Nagu eespool öeldud, kestis Mardil kogumisaeg üsna kaua ja selle aja jooksul jõudis ta lisaks filosoofilisele kirjandusele lugeda ka muud huvipakuvat. Rooma klubi hakkas palju tähelepanu pöörama globaalprobleemidele: sõda-rahul, kosmos, keskkond jne. Ühel päeval tuli Mart Siimannile mõte – teeks õige globaalprobleemidest telesaate. Ühingu „Teadus“ lektorina oli tal kogunenud huvitavat materjali ja ka esinemiskogemusi. Algas uus, väljapoole elamise periood.

Meedia ja glamuur

Meediaga on nõnda, et annad talle sõrme, aga tema võtab käe ja su tervenisti. Algas ju Mardilgi kõik soovist teha televisioonis saatesari seitsmest maailmaprobleemist. Stuudiosse olid kutsutud oma ala tipud: Erast Parmasto, Gustav Naan, Andres Tarand jt. „Edasis“ ilmus kiitev retsensioon. Hammas oli verel, järgnes saade kosmonautikast, seegi läks korda. Siis juhtus mitu asja korraga. Jaan Rebane (kellega käidi koos kalal, aga suheldi ikka nagu rahvusvahelisel konverentsil) kolis Tallinna. Mardilgi olid juba mõnda aega samad plaanid, sest Tartu oli kuidagi kitsaks jäänud ja sõbrad ilmalaaanes laiali. Televisioon tõmbas, enne seda oli ta käinud tollase telejuhi Enn Anupõllu jutul. „No kelleks tahad tulla – juhiks või ajakirjanikuks?“ küsinud Anupõld. „Juhiks ja ajakirjanikuks,“ vastanud Mart ja nii sai temast 1981. aastast tallinlane. Töökohaks sai propagandasaadete peatoimetus, mõne aja pärast kutsus seekordne programmi peadirektor Voldemar Lindström teda endale asetäitjaks. „Ametinimi oli küll

kõlav, aga tegelikult oli töö kerge, sest V. Lindström tegi ise kõik ära ja oli üldse väga sümpaatne inimene, suure vastutustundega ja sai teistega kenasti läbi.“ Aga meedial oli Mart Siimannile veel palju pakkuda. Järgnes töö Eesti Raadio pealikuna, kus teda tänini hea sõnaga meelde tuletatakse. Kahe aasta pärast soovisid seekordsed saksad ehk seltsimehed EKP Keskkomiteest näha teda ETV peadirektorina. Teisisõnu oli see pakkumine, millest oli raske keelduda. Tegelikult ei olnud asi siis ka enam teab mis hull, sest sealgi istusid juba omad poisid, kuigi ametis oli ka tänaseks unustusehõlma vajunud Karl Vaino. Ja vabadus oli juba salasammul saabumas ... 1991. aastal sai peaministriks teime Mart, Mart Laar ja esimene ehk Mart Siimann mõistis, et tema vaated ja noorte isamaalaste vaated ei ole päris üks ja sama ning astus ise tagasi. Need kaks Marti pidavat tänini omavahel üsna kenasti läbi saama.

Aga telepopöa meie Mardi elus sellega veel ei lõppenud, sest turumajandus tõi uusi võimalusi ja peatselt alustas Reklaami TV, mille taga otseselt Mart Siimanni algatus ja töö. Loomulikult ei saanud ta ka siis üksnes glamuuriga leppida, vaid tegi sisulisi saateid. „Õhtud Glorias“ oli populaarne saade, seal esinesid poliitikud, peaministriteni välja. Mine tea, mida Mart veel oleks telemaastikul korda saatnud, kui sõber Jaak Allik poleks talle ühel päeval öelnud: „Mis sa neist poliitikuist alla kutsud, tule parem ise üles Toompeale, valimised tulevad, tee siin poliitikat!“

Poliitikas, täiega

Vaevalt oli Mart Siimann Toompeale jõudnud, kui tuli hakata juhtima suurt Koonderakonna fraktsiooni Riigikogus. Ja siis paari aasta pärast astus peaminister Tiit Vähi tagasi, öeldes: mina astun tagasi, et riik saaks minna edasi. Pilgud pöördusid Mart Siimannile... Ta tunnistab, et ei olnud selleks valmis, ei olnud kunagi isegi mõelnud sellest ametist. Formaalselt kolmas mees riigis presidendi ja Riigikogu esimehe järel, sisuliselt esimene. Palju sealt siis enda jaoks aega jäi, kui üldse?

Ta nõustub: „Jah, seal ikka pühendad ennast riigile, kõik, mis seal juhtub või juhtuda võib, on sinu asi ja ma tunnistan, et olin sisemiselt valmis oma elu Eesti riigi eest andma.“ Aatemees, mõtlen ja ütlen. „Arvan

küll,“ jääb Mart tagasihoidlikuks. „Olen ise muutunud ja vaated võibolla, aga ma tahtsin olla hea peaminister. Sel ajal oli susserdamine riigi vara või erastamisega välistatud. Ma juhtisin riiki nii aateliselt ja eetiliselt, kui suutsin. See ei olnud kerge ja kõik ei õnnestunud. Ma ei ole kunagi elus nii palju sõimata saanud. Aga kui pärast meie valimiskaotust küsitles Juhan Kivirähk rahvast, missugune valitsus on pärast iseseisvumist parim, siis tunnistati tol hetkel parimaks Mart Siimanni valitsus.“ Hea lugeja mäletab ehk sedagi, et selle valitsuse töövahendite hulka ei kuulunud too kuulus „teerull“, ilma milleta pole hiljem enam hakkama saadud.

Mis on kõige olulisem peaministri töös oma riigi heaks?

„Ma arvan, et kõige tähtsam on ikkagi see, mida ma võibolla liiga palju kordasin ja millega ministrid ära tüütasin – nimelt riigimehelikkus. Ise ma püüdsin kogu aeg mõelda riigile ja võibolla liiga vähe erakonnale, mida mulle ka ette heideti. Paljud ametkohad täitsime heade professionaalidega, mitte üksnes erakonnakaaslastega ja sedagi kritiseeriti. Ilmselt oli see konflikt ikkagi niisugune, et ma ei tahtnud enam poliitikas jätkata.“ Oletan, et just peaministri ajale kui elu kõrghetke mõtleb ta siiski kõige enam tagasi, kui istub kamina ees ja aeg on enda oma.

Elu kõrghetked

Mart Siimann ise peab oma elu kõrghetkedeks midagi hoopis muud: „Tegelikult on kõrghetked kaugelt isiklikumad asjad. Peaministriks oleku aeg oli raske, aga ma ei pea seda enda jaoks selles mõttes eriliseks, et taga igatseda. On puht inimlikud väärtused – lapsed ja lapselapsed, armastus ja ka eneseteostus. Kui kirjutad ühe ilusa loo, kui sa seda naudid, see on kõrghetk. Sa oled seda ise teinud, see on sinu looming. Kui oled kõrgel ametipostil ja midagi õnnestub, pole aus seda üksnes enda teeneks lugeda, sest sul on meeskond.“

Kindlasti pakub elu mereäärses Haapse külas samuti kuldseid hetki, mida ei vahetaks mitte millegi vastu. Kaks poega ja neli pojapoega leiavad siia regulaarselt tee ja tööpäeva lõpus on Mardil ja tema kaasal esimene huvi pageda linnast oma koju. Aastate eest sai siin koos sõpradega asutatud Kaberneeme klubi, Ja kes valiti klubi esimeseks presidendiks? Mart Siimann, kes muu.

Küsin, mida arvab ta end tegevat kümne aasta pärast. Vastus tuleb viivitamatult: „Ma mite ei arva, vaid tean ja ootan seda aega, kui saab jälle minna raamatute juurde. Ja miks mitte ka kirja panna seda kogemust, mis mul on, kasvõi järeltulijate jaoks. Aga kui teistelegi huvi pakub, siis ka raamatuna. Soov sissepoole elada on mul jälle väga tugev, aga praegu tuleb veel oma spordijuhtimise tööd jätkata.“

Mis seal ikka keerulist, lapsepõlvest tuttav amet! Aga mine tea, võib olla on saatusel tema jaoks valmis pandud veel üks presidendiamet ja küllap tuleks ta ka sellega suurepäraselt toime – oma leebel ja kindlameelsel kombel.

Liina Kusma

Jahimehed ja maaomanikud

Kütmine on teadagi igipõline tava, mil viisil inimesed endile ennevanasti toitu hankisid. Tänapäeval kütitakse, kui mõne uluki populatsioon on ületanud looduses taluvuse piiri. Jahipidamine on kallis harrastus, jahikire maandamiseks ei hoita kokku, et lennata kaugetesse dzunglitessegi. Ja miks ka mitte, kui mõne kiskja arvukus kipub ohustama inimeste või väiksemate loomade elu.

Mitmel korral sel sügisel on olnud püssipauke metsas. Jaht käib muidugi mõista puhkepäevadel, kui tuleb soov kasvõi koeraga loodusesse minna. Tallinna linnasüdamest paarikümne kilomeetri kaugusel kurdetakse küll rebaste rohkuse üle, aga siinsel võsavahel paarikümne mehelist püssimeeste salka nähes tekib küsimus - kes ja kus saab vabalt looduses püsse paugutada.

Kas maaomanik peab keelama oma maal jahipidamise või peavad hoopis jahimehed küsima luba jahipidamiseks maaomanikult? Paljud külaelanikud on seda meelt, et tapmiskire rahuldamine inimasustuste läheduses ilma olulise vajaduseta pole kaasajal vajalik, kuna looduslik iseregulatsioon on olnud alati parem kui inimese sekumine. Omavalitsusele tuleb pidevalt ülesandeid juurde. Kas vallaametnikel on ka jahisektsioonide ja maaomanike omavahelises suhtluses mingi kindel roll?

Neile küsimustele otsisime vastuseid vallaametnike ja riiklike keskkonnainspektorite kokkusaamisel paar nädalat tagasi. Vestlusringis osalesid Keskkonnainspektsiooni Põhja regiooni inspektorid Aare Pai ja Erik Parts, Jõelähtme valla keskkonnaosakonna juhataja Indrek Mäekünga, keskkonnaosakonna peaspetsialist Priit Adler, arenduse peaspetsialist Eili Juhkam ja avalike suhete juht Merike Metstak.

Jahiõigus on maaomaniku õigus

Priit Adler: Jahipidamist reguleerivad kaks seadust: jahiseadus ja relvaseadus. Kui jahimehed teevad metsas pauku, siis peaks keskkonnainspektori kohale kutsuma, kusjuures ei piisa ainult sellest, et metsast kostavad lasud, tegemist peab olema jahiseaduse rikkumisega või eeldatava rikkumisega. Kui relvad on mängus, tuleb alati politsei poole pöörduda. Asjaõigusseaduse järgi on eramaal viibimine keelatud ilma omaniku nõusolekuta päikseloojangust päiksetõusuni.

Erik Parts: Jahiseadus näeb asju natukene teistmoodi. Põhimõtteliselt kõik, mis puudutab jahti, on maaomaniku õigus. Jahiselts, kes hakkab jahti kavandama, arvestagu, et maaomaniku loata midagi toimuda ei saa. Jahiõigus on maaomaniku õigus seadusega sätestatud ulatuses ja korras oma maal jahinduse korraldamiseks tingimusi seada, jahti pidada või jahipidamist keelata. See päikesetõusust päikeseloojanguni luba antud juhul ei kehti. Kui ikka

maaomaniku luba jahipidamiseks ei ole, siis olgu päike üleval või loojas.

Eranditest niipalju, et maaomanikul ei ole õigus keelata jahimehi loomi loendamast ja haavatud uluki jälitamist ning lastud looma transportimist, selleks ei pea maaomanikult luba küsima. Sama puudutab ka söödaplatse ja jahikantsleid. Teisalt - maaomanik ei tohi jahimaal jahipiirkonna kasutaja teadmata püstitada ühtegi jahikantslit ega teha ise mingit söödapõldu või -platsi. Sedalaadi tegevusest tuleb jahiseltsi alati teavitada.

Aare Pai: Terve Eesti on jagatud jahipiirkondadeks. Jahimehed saavad keskkonnateenistusest jahipiirkonna kasutusõiguse loa, mille alusel nad tohivad seal jahti pidada. Luba antakse 10 aastaks. Jahipiirkonnad jagab Metsakaitse Uuenduskeskus. Kasutusõiguse loale lisatakse piirikirjelduse kaart ja maaomaniku või -valdaja ja jahipiirkonna kasutuse saanud isiku vahel sõlmitud kirjalikud lepingud. Maaomanikul on kolm valikut: keeldumine, nõusolek või kokkulepe, millistel kellaaegadel ja tingimustel ta lubab oma maal jahti pidada. Lepingust, mis olgu koostatud võimalikult arusaadavalt ka kolmana isiku jaoks, peab selguma, kus piirkonnas (katastritunnus) on jaht lubatud ja millistel tingimustel. Oleme näinud erinevaid variante, kus näiteks kirjas, et võib pidada ajujahti, aga nädalavahetusel teatud ajavahemikel ei soovi näha jahimehi jne. Võimalusi on erinevaid. Jahimeeste probleemid ja põhjendused on mõistetavad. Maaomanikke on väga palju, kõigiga kokku leppida on raske, osa maaomanikest elab võib-olla välismaal. Sel juhul tuleks leping sõlmida rentnike või maa tegelike kasutajatega.

Priit Adler: Metsa- ja maaomanikuna kinnitan, et jahimeestes ei tohi näha üksnes vaenlast, nad on ka metsaomaniku sõbrad. Omavahelised head suhted aitavad kaasa, et üksteisega arvestatakse rohkem. Paugutamine häirib, kuid mis mul vastu saab olla, kui samal ajal mu vara säilib ja võib-olla juurdegi kasvab. Põdrad laastavad ju metsanoorendikke. See pole mõistlik, et jahti üldse ei peeta.

Harjumaa Keskkonnateenistuses korraldab jahindust ametnik Andres Järve,
tel 674 48 24;
e-post : andres.jarve@harju.envir.ee

Keskkonnainspektsiooni 24 h valvetelefon 1313
HELISTAGE, KUI MÄRKATE :
- KESKKONNAREOSTUST VÕI SELLE OHTU
- EBASEADUSLIKU METSARAIET, KALAPÜÜKI VÕI MUUD LOODUSKASUTUST
- SURNUD VÕI HAAVATUD ULUKIT
- JÄÄTMETE EBASEADUSLIKU LADESTAMIST
- MASSILISELT SURNUD LOOMI-LINDE-KALU
- LOOMADE JULMA KOHTLEMIST
- MUUD KESKKONNAALAST ÕIGUSERIKKUMIST VÕI TEGEVUST, MIS VÕIB SEDA OLLA
e-post: pohjaregioon@kki.ee

Jahipidamist reguleerib jahiseadus:
<https://www.riigiteataja.ee/ert/act.jsp?id=13001282>

Jõelähtme vallas tegutsevad jahiseltsid ja kontaktisikud:

Loo JS - Margo Hanni, tel 5019696
Maardu JS - Andrei Pärtelpoeg, tel 5184017
Kostivere JS - Marko Olop, tel 5021145

Erik Parts: Inimesi häirivad ajujahid, kui metsas suured seltskonnad ja laske palju. Jahimehe seisukohalt on jahipidamine ka jahimaa korraldamine ning mitte ainult püssiga metsa mööda jooksmine ja paugutamine. Enamik jahimehi korraldab jahimaad väga hästi. Ilma paugutamata loomi ei püüa, teistviisi aga pole võimalik nende arvukust piirata.

Indrek Mäekünga: Loomade arvukuse mõiste on inimestele arusaadav, aga linnujahi mõttekust on elanikele suhteliselt raske ära seletada. Kostirannas on just linnujahi probleem.

Eili Juhkam: Pardijahi algus langeb riigipühale. Meil on kogemus, et alati alustatakse enne päikesetõusu, inimesed ei saa puhata isegi riigipühal. Rannaäärne asustus on suhteliselt tihe, nii võib osutuda jahipidamine

elanikele ohtlikuks, samuti jätavad jahimehed maha olmeprügi ning külarahvast häirib autode parkimine. Kas kallasrajal tohib jahti pidada?

Erik Parts: Kallasrajal tohib küll liikuda, kuid mitte jahti pidada. Lepingutega saab reguleerida seda ala, mis jääb maismaale. Kui jahti peetakse juba merel, siis seda eraisik ei saa kuidagi mõjutada. Ainukene võimalus on linnujahti reguleerida lepinguga. Jahimehed peavad kusagil jahti pidama ja kui maaomanikud ei ole jahimehega lepingut sõlminud, siis tegelikult võrdsustatakse selline tegevus jahipidamisega keelatud kohas, mille eest on päris karmid karistused.

Kuidas saaksid maaomanikud end kaitsta?

Priit Adler: Mitte keegi ei keela maaomanikel oma jahiseltsi moodustamast.

Samal ajal, kui koprad kuskile tammi ehitavad, unustab maaomanik, et kobras tuleb alati paika, kus on toidu- ja elukoha võimalused soodsad. Kraaviäär on niitmata ja pesa punumiseks ning tammi ehitamiseks materjal kohe käepärast võtta. Alles siis, kui veed üles paisutatud, märgatakse jahimehi appi kutsuda. Maaomanik pole selles mõttes sugugi usin. Maaomanikud pole ka piisavalt aktiivsed oma jahipiirkonna moodustamisel. Need inimesed, kes seda teha saaksid, on Eestimaalt täiesti olemas. Suuruluki jahti seal küll pidada ei saa. Kõige parem oleks, kui maaomanikud teeksid ise oma jahipiirkonna ehk otsesõnu - tuleksid jahipiirkonda tagasi nõudma.

Erik Parts ja Aare Pai: Jahimehed, kes soovivad mingil maaüksusel jahti pidada, peavad läbi rääkima maaomanikega. Jahimehed on huvitatud jahipiirkonnast ja lepingute sõlmimisest. Heal jahimaal elab palju loomi ja see on argument, et hakata kokku

Voose jahiseltsi jahimehed Ain Kuus ja Andrus Aljas lastud karuga.

leppima jahipidamise tingimustes. Kui külad hakkavad omavahel kogunema ja Maardu jahiseltsil jääb maad väga väheks, sureb sealne jahiselts lõpuks lihtsalt välja. See oleks pretseedent Eesti Vabariigis. Jahimeeste ülesanne on võtta ühendust maaomanikega, aga siin võiksime koos mõelda, mis-moodi jahipiirkonna kasutaja ei jääks tõrjutud olukorda, kus maaomanikud nende vastu ühisrinde moodustaksid. Selline oht on olemas, kuid usun, et ei Keskkonnaministeerium ega ükski teine asutus poolda siinkandis jahi täielikkku keelustamist.

Merike Metstak: Aga milline ulukiliik võiks siin võimust võtta? Kuuldavasti on rebaseid kõikjal.

Aare Pai: Jahimehed ei taha kuigi palju väikeulukeid lasta, kuna karusnahka on raske turustada ning padrun on kallis. Paraku peab jahipidaja ise oma jahimaadel asjad tasakaalus ja korras hoidma, kuna ta võtnud selle piirkonna kasutada ning ühtlasi ka kohustused kanda.

Priit Adler: Tean konkreetset juhtumit, kus jahipiirkonna jahisektsioonilt taheti luba ära võtta sellepärast, et nad ei viitsinud kobrast lasta. Kopra-jaht on üsna tülikas. Õeldi selgelt - kui ei lahenda kobraste probleemi, siis jäätegi oma piirkonnast ilma. Mis siin pikalt mõelda, maaomanikud tehku oma jahisektsioon.

Erik Parts: Jahi keelamine või vastupidi - umbropsu jahipidamine on mõlemad barbaarsed vahendid. Arvan, et siin on vaja pidada läbirääkimisi. Harjumaa Keskkonnateenistuses täidab praegu jahindusalseid ülesandeid Andres Järve.

Priit Adler: Kui on probleeme maaomaniku leidmisega, saab alati pöörduda Maa-ametisse. Maa valitsejaks on riigimaal ja eraomandisse vormistamata maal keskkonnaminister. Riik on metsamaad andnud kasutada ja vastutada RMK-le. Ja kui tegemist on tavalise lihtmaaga, võib valdajaks või volitatud esindajaks olla maavanem või siis keskkonnaminister või ta on

volitanud oma esindajaks Maa-ametit. Jahimeestele ei tohiks see küsimus segadust valmistada.

Aare Pai: Jahipiirkonna jahimaad, mis on metskonna majandatavad riigimaad, on reeglina kaetud põhjalike, kõigile arusaadavate lepingutega. Eramaaomanikega on osa jahiseltsel näinud rohkem või vähem vaeva. Siin ongi probleem, sest jahiseadus ütleb ühemõtteliselt: jahiõigus on maaomaniku õigus ja maaomanik võib oma maal jahipidamise keelata. Kui kõik maaomanikud jahipidamise ära keelavad, siis ei tea, mis edasi saab. Samamoodi jätkumine on samuti segadust tekitav. Edasisi arenguid on raske prognoosida.

Priit Adler: Jahiseltsile antagu selge sõnum, et kui laua taha ei tulda, tee me oma seltsi ja oma jahipiirkonna.

Aare Pai: Kindlasti tuleb jahiseltsiga hakata läbi rääkima. Uskuge mind, asjad hakkavad õiges suunas liikuma. Ükski jahiselts ei taha oma jahipiirkonnast loobuda. Jahimaadest ei taheta käest ära anda mitte tükkigi, pigem on soov neid juurde saada.

Kokkuvõtteks

Mõni päev pärast üaltoodud jutujutamist toimus Jõelähtme vallamajas keskkonnaametnike juuresolekul mõne küllavanema ning Maardu jahiseltsi esindajate kokkusaamine. Jutt oli lugupidav ja lühike: jahipiirkonna kasutusõiguse seadustamiseks peab jahiselts veel sellel aastal sõlmima maaomanikega lepingud – nii nagu seadus ette näeb. Vallaametnikel jahipidamisega tegemist ei ole. Küll aga on valla ülesanne oma elanikke elu-olulistestest küsimustest teavitada ja vajadusel erinevate huvigruppide suhteid korraldada.

Täna peame lähtuma kehtivast korrast, mis nõuab, et jahimehed võtaksid ühendust maaomanikega. Lepingud, nõusolekud ja keeldumised peavad olema kirjalikud.

Kirja pani **Merike Metstak**

Kellele on vaja detailplaneeringut Uuskülas?

Sel sügisel on Jõelähtme vald jaganud Uuskülas elavatele inimestele või saanud neile postiga uued detailplaneeringu lepingud, et lähiajal oleks võimalik käivitada see ammuoodatud projekt, mis aitaks tunduvalt parandada kogu küla elutingimusi. Kuid allkirjastatud lepinguid on valda tagasi saadetud veel üsna vähe. Milles on asi? Just seda läksimegi uurima Uusküla elanikelt endilt.

Enne veel probleemist, kus on ristunud era- ja avalik huvi ning mille lahenduseks on Jõelähtme vallavalitsus teinud juba mitmeid samme. Paljud 300-st Uusküla suvila- ja aiamaa omanikest on juba alustanud oma majade ümberehitamist, et seal saaks elada aastaringelt. Kuid see ei ole hetkel seaduslik tegevus, kuna puudub detailplaneering, mis lubaks hiljem seda objekti ka näiteks vabalt

müüa, kinkida, parandada. Kui oman-di seadustamisega tegeleks igaüks eraldi, läheks see maksma väga palju. Sealjuures jääks soiku avalik huvi - teed, trassid, tänavavalgustus jne. Jõelähtme vallavalitsus leidis võimaluse, kuidas aidata Uusküla elanikel välja tulla sellest paljude jaoks tupikseisust. Nimelt võtab vald enda kanda üle poole detailplaneeringu rahalistest kohustustest. Kuid elanikel endil tuleb samuti maksta oma osa. Ja see summa erineb peaaegu kahekordselt. Kui külas registreeritud elanik maksab keskmiselt üle kahe tuhande krooni, siis teised, niiöelda “mitteametlikud” elanikud peavad maksma üle nelja tuhande. Arvestades üleriigilist säästurežiimi ja valla pingelist eelarvet, on päris loomulik, et oma valla registreeritud elanikele osutab vald soodsamat teenust.

Eelöeldut arvesse võttes oli üllatav leida Uuskülast postidele kleebitud kuulutused üleskutsetega, et elanikud ei hakkaks rahaliselt toetama detailplaneeringu läbiviimist oma külas. See olevat ainult valla probleem.

Kas võis nendel üleskutsetel olla oma osa detailplaneeringu lepingute allkirjata jätmisel?

Vladimir: Kindlasti. Inimesed ju ei tea ega peagi teadma kõiki meie riigi seadusi. Aga kuulutus mõjub väga usutavalt, nagu ajaleht, mida oleme harjunud usaldama juba ammusest ajast. Niisiis, inimene loeb ja arvab: ahhaa, mind taheti tüssata! Mina soovitan tavaliselt tuttavatele – ärge uskuge kõike, vaadake, mis on teile tegelikult kasulik. Elan siin juba 9 aastat ja siia maani pole miski paremaks muutunud. Elame Tallinna külje all, aga olukord on nagu Siberi taigas. Vaadake kas või teid – puha augud igal pool. Loomulikult kõik tahaksid, et teed oleksid paremad ja valgustatud, et lapsed saaksid rahulikult koolis käia ja inimesed tunneksid end mugavamalt. Detailplaneering on põhjapanev dokument, mis annab võimaluse edasiseks arenguks. Jumal tänatud, et inimesed lõpuks hakkasid sellest aru saama.

Alljärgnevalt Pääsusilma elanike mõtteid Uusküla detailplaneeringust ja

selle eest makstavatest summadest.

Vist oleks õigem kõikidele määrata ühesugune summa. Tahetakse tunda end siin rohkem kodus ja osaleda võrdsetel alustel kõikides algatustes, mis võivad elu parandada. Peamine probleem on lastega. Nad lähevad kooli pimedas ja see on väga ohtlik. Nendega on juhtunud juba mitu surmaga lõppenud õnnetust. Siin ei aita isegi helkur. Eriti raske on talvel, kui lumemasin puhastab ainult autoteed ja inimesed peavad liikuma lumehanges või lausa viskuma lumeme, et mitte auto alla jääda. Iga kord, kui lähenevad valimisid, lubatakse asju parandada. Kuid kõik on ikka endine.

Võibolla osa elanikest (kes ei ole siin registreeritud) tahab pääseda maksust ja loodab, et üldplaneering saab ilma nendeta valmis. Kui siin kanalisatsiooni rajati, siis mõned tahtsid samuti maksimisest kõrvale hoida. Koos tehes oleks see läinud maksma 7 tuhat, aga ilma 5-6 inimeseta läks summa palju suuremaks.

Veel üks arvamus oli Olga poolt, kes tundus olevat väga teadlik detailplaneeringu vajalikkusest, kuid pooldaks

siiski ühtlustatud hinda, isegi kui see oleks kokkuvõttes suurem.

Tema vestluskaaslane Nikolai viitas samuti väga paljudele küla probleemidele ja nõustus sellega, et detailplaneeringu abiga saaks neist kiiremini üle.

Riina jutt oli konkreetne - selge see, et detailplaneering on vajalik. Ja kui selle eest on tarvis maksta, siis tuleb maksta. Kellelgi ei ole raha üle, aga kõik tuleb ju ikkagi korda teha: teed, kanalisatsioon ja prügivedu.

Vallaelanikuna peab ta soodsamat hinda detailplaneeringu eest õiglaseks, kuna tema tulumaks laekub valda. Teised ainult kasutavad hüvesid. Ka kanalisatsiooniga liitumismaksu puhul peab ta õigeks, et kohalikud elanikud saaksid maksta soodustingimustel. Kuid segadust oli tekitanud ka üks suvine koosolek, kus oli juttu, et vald maksu kõik kinni. Paljud võtsidki seda teavet tõe pähe. Ikka tuleb endal kaasa lüüa, et paremini elada.

Üles kirjutanud
Natalja Sikkemäe
Uusküla, 2. november 2008
(Avaldatakse lühendatuna)

Külaplatsist

Mida peaksid külavanemad/aktivistid tegema, et saada oma külale kooskäimiskoht?

Külaväljakute munitsipaliseerimisel peavad esimese sammu tegema külaelanikud. Nimelt teavad kohalikud ise kõige paremini, millised on nende traditsioonid, harjumused, vajadused ja võimalused. Kui küla on otsustanud endale väljakut taotleda, tuleks külaelanikel koos välja selgitada küla vajadused ja võimalused.

Kui mõnus koht küla-, mängu- ja/või spordiväljakuks välja valitud, siis tuleb esitada taotlus külaväljaku munitsipaliseerimismenetluse algatamiseks. Taotlus peaks sisaldama visiooni külaplatsi kasutamisest ning küla liikumist tõendavaid materjale.

Mida täpsem on visioon, seda tugevama ja positiivsema mulje see küla liikumisest jätab ning kokkuvõttes lihtsustab protsessi. Külaplatsi valides ja ka visiooni kirjutades võiks mõelda alltoodud punktidele.

Miks just seda maaüksust soovitakse?

Siinkohal oleks paslik esile tuua asukoha- ja maastikukirjeldus, küla traditsioonid vms. Lisada võib soovi korral Rebala kaitseala valitseja asukohavalikut toetava kirja, väljavõtte Jõelähtme valla üldplaneeringust või Harju maakonnaplaneeringust jne.

Milliseid rajatisi/ehitisi on plaanis püstitada?

Lipuvarras, spordirajatised, mänguväljak, küla muuseum, parkla vms., miks mitte lisada ka skeem.

Missugused võiksid olla potentsiaalsed rahastamisallikad platsi arendamiseks ja korrashoiuks?

Võib kasutada külaelanike omavahendeid, erinevad fondid, kahe eelneva sünteesi vms. Taotlusele tuleks lisada ka kõikvõimalikku teavet küla aktiivse tegevuse tõendamiseks. Harju Maavalitsus (otsustaja) on seisukohal, et külaplatse on võimalik munitsipaliseerida reaalsetelt tegutsevate küla liikumiste toetamiseks (mitte reservmaana äkki tulevikus tegutsema hakkavatele küla liikumistele).

Küla liikumist tõendavad näiteks külavanema valimise protokoll, asutatud seltsingute ja MTÜde põhikirjad, küla-, seltsingute ja MTÜde koosolekute protokollid, arengu- ja tegevuskavad jne.

Kõigepealt vaatab taotluse läbi Jõelähtme valla ametnik ning edastab põhjendatud taotluse vallavolikogule läbivaatamiseks ning otsuse tegemiseks. Kui taotlus on volikogult heakskiidu saanud, siis maaüksus mõõdistatakse ning vald esitab omapoolse taotluse koos küla esitatud materjalidega Harju Maavalitsusele. Pärast seda, kui Harju maavanem on andnud korralduse maaüksuse munitsipaalomandisse jätmiseks, on raskem osa selja taga ning maaüksus on veel vaja registreerida Harju Maakatastris ning kirjutada avaldus kinnistusraamatusse kinnistuskande tegemiseks. Pärast maaüksuse kinnistamist määrab vallavolikogu külaplatsi kasutamise tingimused ning korra.

Siinkohal on väga oluline teada, et Jõelähtme vald saab munitsipaliseerida üksnes neid maaüksusi, millele pole esitatud taotlusi erastamiseks, tagastamiseks ega ka riigi omandisse jätmiseks. Samuti peaks taotlus ühtima valla üldplaneeringuga ja hea, kui oleks lülitatud valla arengukavasse. Selliseid “vabu maid” on tänaseks päris vähe järele jäänud ja iga päevaga kahaneb nende arv veelgi. Ühel hetkel võib juhtuda, et pole võimalik enam ühtegi maaüksust külaväljaku tarbeks munitsipaliseerida. Seega ärgitan teid aktiivsusele ning külaelu elavdamisele!

Arendajale pandi detailplaneeringu kehtestamisel kohustus ka mahavõetud puude asemel istutada valla näidatud kohtadesse uued puud. Külavanematel ja külade aktivistidel soovitame teha vallavalitsusele vastava taotluse, nimetades ühtlasi puude arvu ja liigid.

Triin Lindau,
Jõelähtme vallavalitsuse
maakorralduse peaspetsialist

Laika kosmosest

Esimese novembri hommik oli ilus ja päikesepaisteline, sügiseselt karge. Just parajalt mõnus hommikuse tervisesõrgi tegemiseks, mille katkestas telefonihelin ja Jüri Kernereri ärev hää: “Harri, tule minu juurde nii ruttu, kui saad!” Lubasin, et tulen, tahtsin veel midagi küsida, kuid telefon juba vaikis.

Lille talu peremees ootas mind oma teeristil. Paarsada meetrit eemal ristikupõllul ädalas lebas lammas. See õõvastav vaatepilt ei lähe meelest surmatunnini. Lammas püüdis poolklaasis-tunud silmadega pead tõsta, pool tagakehast oli juba ära söödud. Minu küsimuse peale, kelle koerad, sain vastuseks, et tegemist on Kauni-saare ja Mätta koertega, kes juba aasataid on sellise verise tapatööga tegelenud ning seekord kollektiivset ajujahti pidanud. Koeraomanikega polevat aga mõtet rääkida, sest vastus kõlavat umbes nii, et mine kuu peale, kus elab kosmosekoer Laika, kes siin maa peal käib lambaid murdmas ja jäta meie kutsud rahule. Praegu vastuvõtmist ootav “Jõelähtme valla

koerte ja kasside pidamise kord“ peab sisaldama selge sõnumi määruse täitmiseks. Eelnõu järgi võib eeskirja rikkumise eest, mis põhjustas varalise kahju või inimesele tervisekahjustuse, määrata kuni 20 trahviühiku suuruse rahatrahvi. Kas see on ikka piisav?

Harri Reidma,
Jõelähtme vallavolikogu korrakaitse komisjoni esimees

Saha küla elanikud!

Aeg on kiiresti möödunud. Praeguse külavanema ametisoleku aeg hakkab lõppema. Tarvis on jälle kokku saada, et taas **külavanem valida**. Seetõttu kutsumegi teid, Saha küla elanikud, 5. detsembril 2008 kell 19.00 Loo Kultuurikeskuse suurde saali.

Kohtumiseni!
Saha küla eestseisus
Tarmo Õunap
Tel 56 95 34 76

Liivamäe küla elanikud!

Külavanema valimiskoosolek toimub neljapäeval, 18. detsembril algusega kell 19.00 Loo Kultuurikeskuse saalis.

Lisainfo
Mart Nuut
Tel 55 42 164

Koduloohuvi liidab

Viimsi koduloohuvilised kogunesid septembri esimesel laupäeval Pringi külas asuva Rannarahva Muuseumi ette, et alustada hooaega välja-sõiduga Ihasalu poolsaarele. Teele jäi ka Jõelähtme kirik.

Viimsi Kultuuriloo Seltsi kodulooring on koostöös SA Viimsi Muuseumidega tegutsenud alates 2005. a. sügisest. Ringi töös osaleb umbes 60 huvilist Viimsi valla küladest ja alevikest, samuti Tallinnast ja mujalt. Koduloohuviliste kokkusaamised toimuvad kohalikus muuseumis iga kuu esimesel laupäeval septembrist kuni aprillini. Tavapäraselt teeb keegi ringi liikmetest või väljaspoolt kutsutud külalisesineja väljavalitud teema raames ettekande ning sellele järgnevas mõttevahetuses on igal osalejal võimalus esinejat täiendada või küsimusi esitada.

Kokkusaamiste teemad on olnud peamiselt seotud Viimsi poolsaare ja lähisaarte ajalooa.

Kuid räägitud on ka ajaloolisest Jõelähtme kihelkonnast, Ihasalu poolsaare põlistest kaluriküladest ning Roots-Kallavere külast. Ringi liikmete seas tehtud küsitlus näitas, et suur huvi on suguvõsaurimise vastu. Inimesed tahavad teada, kes olid nende esivanemad, kus nad elasid ja millega tegelesid. On selgunud, et mõnegi esivanemad on Viimsi kandis elanud vähemalt kuus põlvkonda kui mitte rohkem.

Seekordset hooaega alustas kodulooring väljasõiduga Jõelähtme valda, et lähemalt tutvuda Jõelähtme kirikuga ja Ihasalu ning Neeme külaga. Reisijuht oli Viimsi elanik ja

kodulooringi juhatuse liige Peedu Toom, kelle lapsepõlvkodu oli Neeme külas. Kiriku juures liitusid meiega mõned siitkandi külade koduloohuvilised. Jõelähtme koguduse õpetaja Margus Kirja andis põhjaliku ülevaate kiriku saamisloost ja selle edasisest käekäigust läbi aastasade.

Kirikus teeninud vaimulike nimed on teada alates 1627. aastast. Aastatel 1714-1734 oli Jõelähtme pastor H. Chr. Wrede, kelle kroonikamärkmed ilmusid trükist 2006. aastal. Selles kroonikas on kirjeldatud üksikasjalikult kiriku ja koguduse olukorda 18. sajandi esimesel poolel.

Hiljem on kogudust pikemat aega teeninud G. H. Schüdlöffel (aastatel 1829-1859), P. Loppenowe (1863-1895) ja O. Tomberg (1896-1923).

Ihasalu küla nimetatakse kirjalikes allikates esmakordselt 1387. aastal.

Pärast kirikuga tutvumist istusime autodesse ning sõit jätkus Ihasalu poolsaare suunas. Vahepeal tegime kaks lühipeatust – esimese kunagise Jägala puupapivabriku tööliste eluhoonete juures ja teise Jägala-Jõesuu rippisillaga tutvumiseks.

Ihasalu poolsaare ajalugu on põhjalikult käsitletud Viimsi kandi elanik ja Eesti rannaasustuse uurija Aleksander Viidas, kelle sulest on 1990. aastal ilmunud brošüür "Ihasalu poolsaar. Ajalooline ülevaade kuni 1700. a." Järgnevalt toetume tema poolt kirja pandule.

Ihasalu poolsaart piirab läänest Ihasalu laht ning idas asub Kaberneeme laht. Poolsaar on kagu-loode suunas umbes 5 km pikk ning

keskosas 2,3 km lai. Kõige kitsamas kohas on poolsaar vaid 1 km laiune. Ihasalu poolsaare kõrgemad kohad jäävad idapoolsesse ossa ning suurim kõrgus on 10 m üle merepinna. Valdav osa poolsaarest on kaetud männimetsaga. Veel 4000 aastat tagasi laius siin maismaa asemel veteväli, millest hakkas tasapisi kerkima väike saareke. Jätkuva maakerke tulemusena sai umbes 1500 aastat tagasi saarest poolsaar. Sellest ida poole jäävad tänapäeval Rammu ja Koipsi saar. Kunagi olid saared asustatud, kuid nüüd on need juba palju aastaid olnud inimtühjad.

Saime teada, et poolsaarel on tänapäeval ainult kaks küla – Ihasalu ja Neeme. Kunagi on poolsaare läänekaldal asunud ka Punakivi küla, kuid nüüd seda enam ei leia. Siinsete elanike peamiseks elatusallikaks on läbi aegade olnud kalapüük ja arvatavasti ka hüljeste küttimine. Lisaks on vähesel määral tegeldud põllupidamise ja loomakasvatusega.

Paljude ajaloolaste arvates olid Põhja-Eesti rannikumadalik ja saared enne võõramaiste vallutajate saabumist 13. sajandi I poolel valdavalt inimtühjad. Siin võis olla vaid ajutisi kalastuspaiku ning üksikuid kaluripe-resid. Kalurikülad tekkisid aegamisi rootslaste sisserände tõttu alles sama sajandi lõpupoole. Need inimesed olid ka varem Rootsimaal elades olnud randlased, kes soovisid siin endist harjumuspärast eluviisi jätkata. Rannarootslased ehk eestirootslased olid kaua aega vabad inimesed, kes mõisale teotööd ei teinud, vaid maksid ainult naturaarenti (kala, hülgepekk jne).

Kuni 16. sajandini olid Ihasalu poolsaare kohanimed valdavalt rootsi- või

Retke juhtis Peedu Toom ja pildi tegi Merike Metstak.

saksapäraseid, kuid siis hakkas senine rootsi asustus pikkamööda segunema sisemaa poolt tulnud eestlastega. Sellest annab tunnistust kohanimede muutumine üha enam ja enam eestipäraseks. Sel ajal võis rannikuelanike hulgas olla vähesel määral ka soomlasi.

Ihasalu küla nimetatakse kirjalikes allikates esmakordselt 1387. aastal. Sel ajal kuulus see Tallinna piiskopile. Hilisemal ajal on küla olnud ka Kostivere ja Viimsi mõisa omanike valduses. 17. sajandil olid Ihasalu küla lõunaosas kabel ja surmuäed.

Neeme küla kirjalik esmamainimine leidis aset 1560. aastal. Siiski on võimalik, et sinne tegelik asustus on palju varasem ning Neeme küla elanikke on kirjalikes allikates nimetatud koos Ihasalu küla asukatega.

Alates 17. sajandi lõpuaastatest kuulusid Ihasalu poolsaare külad Kuusalu kihelkonna Rummu mõisa koosseisu,

kuigi kirikus käidi tihtipeale Jõelähtmes.

Väikesel retkel Neeme külas käisime sadamakohas ja poolsaare tipu lähedal ning Peedu Toomi kodutalus saime piiluda kuuri alla ja sauna, nägemata ei jäänud ka väike kalurimaja. Rahvamajas võttis meid lahkelt vastu juhataja Maria-Marika Kurvet, kes tutvustas poolsaare tänast kultuurielu. Jõelähtme valla tervitused andis edasi avalike suhete juht Merike Metstak. Põhja-Harju Koostöökogu esindaja Arno Kannike rääkis lühidalt Jõelähtme, Rae ja Viimsi valda liitva koostöökogu tulevikuplaanidest.

Loodetavasti ei jää see Viimsi ja Jõelähtme valla kodukandihuviliste ühine ettevõtmiseviimaseks. Nagu selgus, on vastastikku huvipakkuvaid teemasid veel palju-palju.

Jaana Tagaväli,
Viimsi Kultuuriloo Selts

Kalevi peatreener Aavo Sarap asub Loo lapsi treenima

Jalgpalliklubi Tallinna Kalev on juba mitu aastat pakkunud Loo poistele ja tüdrukutele võimalust tegelda jalgpalliga, viies treeninguid läbi ka Jõelähtme vallas. Nii on Kalevi kaudu esimesed kohalikud noored jõudnud ka Eesti noortekoondistesse: 15aastane Taavi Viikna kuulub Eesti U17-koondisesse ning viimati U16-koondises mängides kandis koguni kaptenipaala.

Uue kunstmuruväljaku avamine kinnitab, et Lool on pikaajalised

kavad jalgpalli arendamiseks ja seetõttu otsustas ka Tallinna Kalev pöörata senisest suuremat tähelepanu kohalikule tegevusele. Nii asus uuel kunstmuruväljakul Loo noortele treeninguid läbi viima Eesti üks tunnustatuim treener ja jalgpallianalüütik Aavo Sarap. Tema põhitöö on Eesti jalgpallimeistrivõistluste meistriiigas osaleva jalgpalliklubi Tallinna Kalev esindusmeeskonna treenimine.

"Oleme veendunud, et Aavo tead-

mised ja pikaajalised kogemused annavad Loo noortele suurepärase võimaluse jalgpallis kaugele jõuda," ütles Kalevi noortetöö juht Ander Aaviku. "Tema treeningud on lastele alati meeldinud, sest Aavo oskab oma teadmisi edastada lihtsas keeles. Ka need lapsed, kel pole ambitsiooni saada tippjalgpalluriks, on väga oodatud."

Treeningud Lool toimuvad teisipäeviti ja neljapäeviti kell 16.30.

Põhja-Harju Koostöökogu teabepäevad

Põhja-Harju Koostöökogu piirkonda kuuluvad Jõelähtme, Rae ja Viimsi vald. Nüüd on meil tulemas teabepäevad. Koostöökogu korraldab need alljärgnevalt:

kolmapäeval, 26. novembril kell 17.00 Rae Kultuurikeskuses (Jüri alevikus), teisipäeval, 2. detsembril kell 17.00 Viimsi tervisekeskuses Harmoonikum (asub mõisa pargis). Üritus kestab ca 2,5 tundi, kokkusaamise teises osas on diskusioon teemal „Uue maakodutunde loomine meie piirkonnas“.

Tahame sel viisil kaasata rohkem maaelu arendamist toetavaid elanikke, suhelda kõigiga vahetumalt, osalejail on võimalus mõtteid vahetada, kaasa rääkida meie ühistoimingute suunamisel jne, seega loodame jõuda sisuliste aruteludeni. Selle tõttu olemegi teabepäeva jaganud kahte ossa - I osa on informatiivsed ettekanded, teine vestlusing.

Leader-programmi üks põhinõue on kohaliku initsiatiivi maksimaalne esiletoomine, probleemide lahenda-

mine külakogukondade huve arvestades ning sellest aspektist lähtudes loodame ühisarutelude kaudu jõuda heade tulemusteni.

Teabepäevadele lisaks planeerime tänava detsembrikuus kokku kutsuda nõ suure ringi nõupidamise, kus teeme kokkuvõtteid Koostöökogu tegevusest ja arutame terve piirkonna külaelu arendamise ühisküsimusi.

Kõik on oodatud: koostöökogu liikmed ja ka külaaelu tulevased edendajad!

Oma osavõtusoovist (milles näidata ära koht) palume informeerida juhatust aadressil: Saha tee 13, Loo, Jõelähtme vald 74 201 Harjumaa või e-posti aadressil: arno@leaderph.ee

Arno Kannike,
juhatuse esimees

Valgusele vastu

November on sünge ja kõle kuu, mis sunnib meid igatsema valguse ning soojuse järele.

Ometi on ka seda pimedat rõskust ja külma vaja - looduse murranguks. Väidetakse, et kui novembris tuua tupp kirsioks, siis selle pungad ei puhke. Selleks, et taimed suudaksid meie kliimas edasi elada, peavad nad üle elama pimedaja külma aja ning kui see periood läbi saab, on nad võimelised uuesti tärkama.

Küllap on see nii ka inimestega. Vanarahvas võttis samuti sellal aja maha. Muiste arvati, et just sel pimedal ajal ehk hingekuul või kooljakuul või mardusekuul külastasid oma kodusid siit ilmast jäädavalt lahkunud inimeste hinged. Hingede aeg oli vaikne aeg ning siis hoiduti käarikastest töödest, kolistamisest ning isegi valju juttu peeti kohatuks. Kiirete tööde rutt oli möödas ning nüüd oli aeg paras mõtiskluseks, lugude pajatamiseks, ka surmale mõtlemiseks – hing häälestati teisele lainele. Vanad, aegade jooksul välja kujunenud kombel aitavad inimesel keskenduda teisale. Pime ja jahe aeg on justkui abiks endasse süüvimisel, hinge puhastavate mõtete ja tegude praktiseerimisel ning siinjuures on just vanadest traditsioonidest ja kommetest abi – need aitavad koormat kanda, kergendavad meie hinge, võiks isegi öelda, et loovad eelduse tärkamiseks ja õitsenguks.

1. november on pühakutepäev.

See päev on kõigi pühakute meenutamiseks (All Hallow's Day), eriti nende, kellel ei ole kalendris „oma päeva“.

Laiemalt hakati kristlikus maailmas pühakute päeva tähistama 4. sajandil, kuid konkreetse päeva, 1. novembri määras siiski alles paavst Gregorius III (731–741). Karl Suure Frangi keisriks saades (800. aastal) hakati püha tähistama suurejooneliste ettevõtmistega.

Tänapäeval on Portugalis, Hispaanias ja Mehhikos levinud komme tuua sel päeval tänuohvreid Jumalale, Prantsusmaal ostetakse esivanemaid meenutades lilli ning Poolas ja Saksamaal süüdatakse küünlad lahkunud lähedaste haudadel. Filipiinidel peetakse samas ka piknikut.

Pühakutepäeva eelõhtul tähistatakse

takse halloweeni, mis pärineb iidse kelti uusaasta (Samhain) tähistamise traditsioonist. Kelti pärimuses algas pidu päikeseloojangul ning jätkus “kõigi pühakute õhtuga”, mida me tunneme halloweenina.

Inimesed nägid päikese ja maa surmise aega, sööginappuse ja ohtude aega.

Nad uskusid, et sel ajal on ruum elavate ja surnute nagu aastaaegadegi vahel väga habras, tehes hingedele võimalikuks elavate maailma tagasi tulemise. Sel ajal süüdati lõkkeid ja ennustamine oli harrastatuim tegevus.

Maskide tegemine ja kandmine on tänini säilinud keskaegne traditsioon.

Inimesed uskusid deemonite ja vaimude jõudu. Kurjadeks deemoniteks maskeerudes muutsid nad pahad vaimolendid nalja ja pila objektideks ning usuti, et seeläbi kahaneb ka deemonite võim inimeste üle.

2. november on kõigi usulahkunud hingede päev

(Festum omnium fidelium defunctorum). Seda päeva hakati pühitsema Prantsusmaal Cluny kloostris abti Odilo eestvõttel 998. aastal. Teatud mõttes kuulub päev kokku 1. novembril pühitsetava pühakutepäevaga, mida hakati pidama IX sajandil. Hingedepäev moodustab omapärase täienduse pühakutepäeva suhtes, lähtudes soovist ühel kindlal päeval meenutada ka kõiki neid surnuid, kes ei ole pühakuks kuulutatud. Hingedepäeva sisu seisneb niisiis surnute mälestamises ja nende eest palvetamises.

10. ja 11. november on mardipäev.

Vanakristlikus traditsioonis on mardipäev 11. novembril ning seotud Tours'i piiskop Martinusega, meie traditsioonis on see päev liikunud samumukese ettepoole seoses reformaator Martin Lutheri sünnipäevaga.

Püha Martinus sündis Pannoonias 316/17- 397. Isa sündis teda astuma sõjaväkke, kui ta oli 15-aastane. Kui armee peatus 338. aastal Amiensis, kohtus Martinus poolalasti kerjusega, kes palus almust. Kuna Martinuse kaaslased ei reageerinud piisavalt kiiresti, lõi kas ta oma karusnahkse voodriga mantli kaheks ja andis poole kerjusele. Järgneval ööl ilmus talle unes Kristus, kes kandis poolt mantlist, mille Martin oli kerjusele andnud. Kristus ütles inglile: "Martinus, kes on ainult katehumeen, kattis mind

oma mantliga."

354. a. Martinus lõpuks vabanes sõjaväest ning läks püha Hilariuse, Poitiers' piiskopi juurde. Üldiselt oli rahva vastuseis sõdurite vaimulikuks saamisele tugev, kuid tema saamist diakoniks toetati. Ta pühendas oma talupoegade ja maal elavate orjade evangeliseerimisele. Kristlus oli siiani olnud puhtalt linnausund. Aastal 371, Toursi külastades, seati ta poolvägisi rahva eestvõttel piiskopi ametisse, kuid ta nõudis linnast väljas elamise õigust, et saaks jätkata oma misjonäritööd talunike hulgas. Tema 20-aastast ametiaega iseloomustavad imetead, pidalitõbiste tervendamised ja isegi surnu ülesäratamine, samuti pidas ta ka edukalt õpetuslikke dispuute.

Vanas eas tundis Martinus surma lähenemist, millest andis ka teistele teada, need aga palusid tal mitte veel ära rutata. Nende pärast palvetas Martinus: "Issand, kui su rahvas mind ikka vajab, ei keeldu ma töötamast, aga Sinu tahtmine sündigu." Martinus suri 8. ja maeti 11. novembril Toursi.

Eesti rahvakombestik on mardipäevaga seoses olulisel kohal eelneval õhtul mardisandiks käimine, mis on tänagi veel laste seas väga populaarne. Et mardipäev oli rohkem meeste püha, käisid mardisantideks enamasti küla noormehed. Mardid olid karvased, mustad ja koledad, esinesid tihti perena, keda juhtis mardisa.

Oletatakse, et mardijooks on keskaegne komme, kui korjati ande kloostritele ja kirikutele. Komme tuli Eestisse keskaja lõpul sakslaste kaudu, kuid meil kogusid mardid ande enesele. Oluline mardikomme on laulud: tänini tuntakse näiteks tuppaturekulaule, mangumislaule, tänu laule. Just laulude tõttu võib mardiks käimist pidada terveks etenduseks, milles peitub olulisi draama algeid.

25. november on kadripäev, kirikukalendris Aleksandria Katariina mälestuspäev.

Arvatavasti elas ta 4. saj. Tema kultus sai alguse 9. saj Siinai mäel, kuhu tema keha arvatavalt olid toonud "inglid", kuigi see võib olla vale interpretatsioon "munkadest", vanasti kirjutati sageli munkade "inglisarnasest" elust.

Legend räägib temast kui kõrgest soost tüdrukust, kes hukati tema krist-

liku usu tõttu. Ta põlgas ära abielu keisriga, kuna oli "Kristuse pruut". Ta väitles edukalt viiekümne õpetlasega, kes olid kohale kutsutud veenmaks teda kristliku õpetuse vigasuses. Ta protestis Maxentiuse korraldatud kristlaste hukkamise vastu. Teda piinati rattal, kuid ratas purunes, vigastades juuresolijaid. Katariinal löödi lõpuks pea otsast, kuid sealt ei voolanud mitte verd, vaid piima.

Kristlikus traditsioonis on Katariina, kelle sümboliks on ratas või sõrmus, käsitööliste, ammede, üliõpilaste, tütarlaste, filosoofide ja preestrite kaitsepühak. Eestipärast Kadrit arvati toovat karjõnne ja abistavat sünnitajaid.

Kadripäev on samuti tuntud eelkõige sanditamise poolest. Kui mardisandid olid mehed – koledad ja karvased –, siis kadriks käisid naised – valged ja puhtad. Ka kadripäeva kombestikku kuulusid laulud. Kadrid soovisid pererahvale karjõnne – oli ju kadripäev ka lambapügamise päev, kuigi ketramine oli keelatud. Kadri- ja mardipäeva ilmaend on tihti omavahel seotud: kui mardipäev on külm, tuleb soe kadripäev.

23. november on surnutemälestuspüha ehk igavikupüha.

Tegemist siis liikuva pühaga, mis on alati kirikuaasta viimasel pühapäeval, nädal enne esimest adventi.

Päev on oma tähenduse saanud paljuski hingedepäeva kombestikust, seepärast tuntakse igavikupüha XIX sajandi esimesest poolest alates rohkem surnute mälestuspühana.

Tegemist on konkreetse ajaloolises olukorras sündinud Saksa pühaga, mis on hiljem laienenud tervesse Saksa kultuuriruumi. Nimelt mälestati pühapäeval enne esimest adventi Prantsuse-Preisi sõjas langenud sõdureid. Mõni aeg hiljem hakati sel päeval mälestama kõiki sõjaohvreid, lõpuks ka kõiki surnuid. Meilgi süüdatakse siis kõigil surnuaedadel küünlad.

30. november on andresepäev

ehk apostel Andrease päev. Galilea kalamehe poeg Andreas oli algselt Ristija Johannese jünger, kuid hiljem järgis Jeesust. Andreasest sai esimene misjonär – ta tõi Jeesuse juurde oma venna Siimoni, kes sai uueks nimeks Peetrus. Täpselt ei ole teada, mis Andreasest sai, on hulk legende erinevaist paigust, kus ta jutlustas, kuid kõik allikad viitavad ta surmale ristilöömi-

se läbi Patrases, Ahhaias. Eestis on Andreasele pühendatud Pilistvere, Sangaste ja Äksi kirik.

Nimi Andreas tähendab kreeka keeles „mehine, vapper“ ning on olnud üks eestlaste meelisinimedest alates 16. sajandist.

Rahvalikul andresepäeval oli valdav soov oma tulevast abikaasat teada saada unenäo vahendusel, kuid selleks tuli järgida teatavaid nõudeid. Kui Võrumaal käisid andresandid, siis saartel käidi andreseks. Kuigi andres-tele on andisid antud, ei nimetatud neid seal kunagi santideks ega andreseks käimist sandiskäimiseks. Rahvakalendris on küll andresepäevaga seotud ilmastikuendeid, kuid kõigist aimub juba valmistumist jõuludeks.

30. november on esimene advent.

Advent (lad. adventus Domini – Issanda tulek) on ootamise ja ettevalmistuse aeg enne Kristuse sündi, mida kirik oma liturgias iga-aastaselt vaimselt läbi elab. Hispaanias hakati advendiaega tähistama 4. sajandi lõpus, mujal maailmas 6.–10. sajandil. Rõõmus ootuseaeg pole ajalooliselt siiski tähendanud pidutsemist, vaid hoopis vastupidi – advendiajal püüti igati askeetlikult läbi ajada, et end Kristuse sünnipühaks värikalt ette valmistada. Advendiaeg oli paastuaeg, mil välditi liha söömist ning piirati toidukordi, kõht söödi täis vaid üks kord päevas. Loobumine aitas vabaneda isekusest ja enesekeskusest. Paastuajal kokkuhoitud raha ja toiduga aidati neid, kes puudust kannatasid. Sel ajal pühenduti ka heategevusele. Õigeusu kirikus kestab jõulueelne paastuaeg koguni 40 päeva.

Vanadel eestlastel oli lisaks pühapäevastele kirikuskäimistele ka muid adventitraditsioone. Maarahvas luges või laulis advendiajal Kristuse tulemise laule, lapsed püüdsid sel ajal olla eriti sõnakuulelikud, suuremad lapsed lugesid ja õppisid laule pähe. Lastesõnakuulmine arvati Jeesus-last rõõmustavat.

Nii valmistuti koos loodusega läbi sünge ja külma aja rohkenevaks ning kasvavaks valguseks ja soojuseks. Erinevalt loodusest saatsid, hoidsid ja muutsid inimesi nende esivanematelt päranduseks saadud usk, kombel, kultuur ning traditsioonid. Ja inimesed õitsesid.

Margus Kirja

Jõelähtme kirikus pühitseti vitraažaknad

12. oktoobril pühitseti Jõelähtme kirikus uued vitraažaknad, mis valmisid taas kunstnik Andrei Lobanovi käe all. Pikihoone viimastel akendel on kujutatud Kristuse ja Maarja monogramme (tähemärke) ning vastaskendel lunastust kujutavat risti ning okaspärja ja Püha Neitsi Maarja kannatusrikast armastust sümboliseeriva leegitseva südame medaljone. Alumistel väiksematel medaljonidel on kujutat meie kodumaiseid maarjajaimi - maarjaleppa ning salapärasest maarjaheina ja viljapäid ning valget ristikut. Täname kõiki annetajaid ja abilisi.

Jõelähtme kogudus

Esimene veerand Kostivere koolis

Septembris kirjutasid 7.-9. klassi õpilased sügisjutte. Osalejate seast selgitati välja tublimad. Teilegi lugemiseks oleme valinud kaks huvitavat lugu. Olgu veel öeldud, et kõik jutud algasid sõnadega “Ühel sügispäeval...”

Puhkus päikese käes

Ühel sügispäeval, kui ma lennujaamas hommikust sõin, tuli keegi mees ja teatas, et ma hiline lennule ja pean kiirustama. Nii ma siis jooksingi. Jõudnud lennukisse, jäin kohe magama.

Kui ärkasin, siis selgus, et olin maandunud päikeselises Hispaanias. Mõtlesin, mida see tähendab, pidin ju lendama Lõuna-Aafrikasse. Lennuk seisis ja salongis siblisid mingid väikesed tõmmunahalsed mehed püssidega. Esiteks arvasin, et meid on kaaperdatud. Aga ei – lennukile oli tehtud hoopis pommiähvardus. See häire osutus õnneks kellegi lolliks naljaks ja me võisime edasi sõita.

Jõudnud Aafrikasse, ootas meid tõeline üllatus - seal sadas üle mitme aasta vihma. Kõik aafriklased olid muidugi õnnelikud. Mina selle üle nii rõõmus ei olnud, sest lahkusin Eestist samasuguse ilmaga. Korra olin küll näinud Hispaanias päikest, aga praegu... Mu unistus purunes kildudeks. Pidin hotelli suunduma ja uut päeva ootama jääma.

Kui järgmisel hommikul ärkasin ja aknast välja vaatasin, naeratas seal vastu särav päike. Läksin kohe randa, miskipärast oli see inimtühi. Mõtlesin, miks küll on linna suurim rand suplejatest tühi.

Aga mind see ei heidutanud. Seadsin sammud rannatooli poole. Kui istunud olin, kargasin kohe püsti, sest tool oli nii tuline. Seegi ei heidutanud mind. Võtsin siis tossud jalast ja heitsin liivale pikali. Nagu ma palja jalaga liiva puudutasin, karjatasin valust. Alles siis sain aru, miks kedagi näha ei ole: õhutemperatuur oli + 52 kraadi!

Nii pidingi nukralt hakkama hotelli poole tagasi kõndima.

Kui ma järgmisel päeval ärkasin, oli väljas sama kuum. Nii tuligi terve puhkus hotelliseinte vahel passida.

Nüüd olen tagasi koduses Eestis ja selle üle väga õnnelik.

Mihkel Mooste,
7. klass

Palun vabandust!

Ühel sügispäeval kallas vihma nagu oavarrest. Istusin aknalaua ja mõtlesin, mis oleks siis, kui ma poleks koera pargis lahti lasknud. Äkki ta oleks praegu minuga, vaataks aknast välja ja hauguks Palli peale. Muide, Pall on meie naabri kass, suur ja kollane, sellepärast kutsun teda Palliks.

Mis siis juhtus... Tulin koolist koju ja kohe, kui sain maja ukse lukust lahti, vaatas mulle vastu meie suur karvane bernhardiin Bosse. Viskasin koti nurka ja sammusin kööki. Natukese aja pärast tuli ka Bosse sinna. Tegin endale võileiba ning Bossele panin krõbuskeid.

Pärast sööki läksime Bossega parki. Viskasin talle palli, ajasin teda taga, õpetasin teda. Lõpuks väsisin ära ning istusin pingile. Kutsusin koera enda juurde ja käskisin tal pingi ette lamama jääda. Natukese aja pärast kõndis meist mööda keegi vanem naine, kelle käekotist pistis pea välja kass. Bosse urises. Kass kräunus. Bosse haugatas. Kass ehmus, hüppas kotist välja ja pistis jooksu, Bosse tema järel. Küll ma karjusin, vilistasin ja vandusin, et koer tagasi tuleks, aga ei midagi. Tormasin siis koerale järele.

Kass ronis ristmikul kasvava puu otsa. Bosse üritas samuti üle tee pääseda, aga tulutult. Parevalt tuli auto. Bosse sai löögi, mis ta tee äärde paiskas. Autojuht jäi suudma, võttis Bosse sülle, pani ta autosse ja tahtis ära sõita. Karjusin mehele, et ta ei viiks Bosset minema. Mees võttis mul käest kinni ja palus mul autosse istuda.

Sõitsime loomakliinikusse. Arstid vaatasid Bosse üle, kuid leidsid: “Teda me küll päästa ei suuda, ainuke võimalus on magama panna.”

See lause kumises mu peas veel päevi. Läksime arstidega Bosse juurde. Ta vaatas mind oma suurte pruunide silmadega, justnagu vabandust paludes...

Pille-Riin Pipar,
8. klass

Septembri lõpus külastas Kostivere lasteaia- ja koolilapsi lasteteater Sõber. Etendus “Tühja kaevu mõistatus” rääkis headusest, sõprusest ja aususest. Pärast etendust kohtusid 9. klassi õpilased näitlejatega. Neil oli võimalus noortelt näitlejatelt küsida näitlejaameti kohta. Üheskoos selgitati välja näitlejakutse head ja vead. Ehk aitas see nii mõnelgi noorel jõuda arusaamisele, kas ka tema soovib oma elu siduda teatriga ning mõne aasta pärast asuda õppima lavakunstikooli. Rahvusvahelist loomakaitsepäeva tähistasime sel aastal Tallinna

loomade hoiupaika külastades. Meile tutvustati hoiupaiga tööd ja loomade omamisega seotud kohustusi. Lastele pandi südamele, et lemmikloom pole mänguasi ja teda ei saa kasti hoiule panna või ära visata, kui enam ei viitsi looma eest hoolitseda ega temaga tegeleda. Meenutati sedagi, et pisikesest armsast koerakesest kasvab kiiresti suur. Õpilased olid võtnud koertele-kassidele ka toitu kaasa. Kahjuks ei vedanud ilmaga ja seetõttu ei õnnestunud meil koertega õues jalutada. Kõikide lemmikuks sai väga suur koer Roki, kellele üle kõige meeldisid pallid.

3. oktoobril tähistasime traditsioonilist õpetajate päeva. Tunde andsid sel päeval 9. klassi õpilased. Õppimisest ei pääsenud ka õpetajad. Kehalise kasvatuse tunnis pandi õpetajad pallimängus õpilastega vastamisi. Fortuuna oli seekord õpetajate poolt. Sportimisele järgnes kontrolltöö. Tunnist ei puudunud ükski õpilaste tavapärase vigur: näriti nätsu, räägiti juttu, mängiti mobiiltelfonidega, kiiguti toolidega. Kindlasti ei puudunud ka spikrid ja loomulikult ei olnud mõnel “õpilasel” õppevahendeid kaasas.

7.-9. klassi õpilased käisid ekskursioonil Tallinna Lennujaamas. Lisaks üldisele ülevaatele lennujaama tööst viidi meid tsooni, kuhu inimene tavaliselt muidu ei pääse. Suurt elevust tekitas turvakontrolli läbimine ning

lennukite maandumise ja tõusmise nägemine otse raja kõrvalt. Piirivalve Lennusalgas tutvustati meile erinevaid helikoptereid, millega iga päev tehakse pääste-, kontroll- ning otsingulende. Ühte suuremasse kopterisse saime sissegi ronida.

Miniteaduspäeval näitas loodusainete õpetaja Ingmar Kokk IV klassi õpilastele lihtsaid katseid veega. Ta selgitas, et kodus olemasolevate vahenditega on võimalik vaba aega huvitavalt sisustada. IX klassil käis külas astronoom. Arvutiprogrammi abil vaadeldi tähistaevast ning otsiti üles Suur Vanker, Põhjanaan jpt tähtkujud.

Hõimupäeval tutvustasid ajalooõpetaja Irja Kingsepp ja VIII klassi õpilased meie sugulasrahvaid ning meie seost nendega. Saime teada, et paljud eestikeelsed sõnad on pärit hoopis kaugematelt rahvastelt. Palju on aga sõnu, mis on päris meie omad nagu nool, koer, hobune, pere, laev, kuduma. Lisaks räägiti vanaaegsetest isikunimedest, millel on sügavam tähendus: Meelepäev tänapäevase tähendusega hingepäike, Meeletõiv - südamesoov või lhalemb – rõõmuarmastaja.

Algklasside lastel käis külas kirjanik Jaanus Vaiksoo, kes tutvustas oma raamatuid ja luges ette toredaid luuletusi. Veel jutustas ta sellest, kust tulevad tal ideed uute tegelaste leidmiseks ning sellest, kuidas ta kirjutab Wimbergiga kahasse toredat saadet “Saame kokku Tomi juures”.

Ettelugemispäeval toimus võistlus, kus selgitati välja kõige soravamalt ja ilmekamalt lugejad. Sel aastal valisime teemaks isad ja kõik isade-vana-isadega seotu. Põhikooli osas selgitati lugejate seast välja kolm paremat, kelleks olid Anette 9. klassist, Marijell 6. ja Kati 5. klassist. Algklassides sai kiidukirja iga klassi parim ettelugeja: Melissa (1. kl), Susanna-Reti (2. kl), Karolin (3. kl) ja Eileen (4. kl). Äramärkimist leidis Kreet oma hea raamatuvaliku ning suurepärase lugemisoskuse eest.

Nii möödus Kostivere kooli I õppeveerand tegusalt ja hoogsalt ning õpilaste päevad olid täis õppe- ja huvitööd.

Kersti Lusti,
Kostivere kooli huvijuht

Loo õpetajad korvpallis Eesti kolmandad

Oktoobri lõpus, koolivaheaja esimestel päevadel peeti Rakveres järjekordsed Eesti õpetajate korvpallivõistlused. Turniiril osales ühtekokku 23 võistkonda, kes olid jagatud kolme liigasse.

Loo Keskkooli võistkond on kolme aastaga tõusnud I liigasse, mis on ühtlasi kõrgeim. I liigas osales 7 võistkonda, kes olid jagatud kahte alagruppi. A alagrupis mängisid Loo KK, Tartu Descartes'i Lütseum, Eesti Koolispordi

Liit (EKSL) ja Märjamaa Gümnaasium. B alagrupis võtsid mõõtu Kohila Gümnaasium, Ülenurme Gümnaasium ja Juuru Gümnaasium.

Loo KK võistkond osales õpetajate korvpallivõistlustel sel aastal kolmandat korda. Kaks aastat tagasi esmakordselt üle-eestilisel turniiril Kohilas võitis Loo KK võistkond III liigas kõik mängud ja tuli 1. kohale. See koht tagas mänguvõimaluse järgmisel aastal astme kõrgemale ehk siis II liigasse. Eelmisel aastal toimus õpetajate mõelduvõtt Lõuna-Eestis, kus meid võõrustas oma uues spordihoones Nõo Realgümnaasium. Loo õpetajad läbi-

sid Nõo turniiri „puhaste paberitega“ ning kõik II liigas Loo kooliga mõõtu võtnud koolide esindused pidid tunnistama harjukate paremust. Seekord siis II liiga esimene koht ja pääs kõige tugevamasse liigasse. Sel aastal meil enam sedavõrd suurt võidukohustust polnud ning läksime lihtsalt endast parimat andma ja mängust rõõmu tundma. Kahepäevaselt katsumuselt tulime tagasi aga väga rõõmsalt ning positiivsete emotsioonidega.

Meie võistkonnas on kõik need aastad osalenud ka nn „leegionär“ Tarmo Hein Keila Algkoolist. Selle turniiri raames võib võistkonda täiendada ühe

õpetajaga sama maakonna õppeasutusest. Loo KK võistkond on igati rahul Tarmo Heina oskustega ja panustega võistkonna edusse.

Esimeses mängus oli meie vastane Tartu Descartesi Lütseum. Pingelises heitluses pidime tunnistama tartlaste paremust 32:29. See oli Loo KK esimene ja viimane kaotus kolme aasta jooksul. Teises mängus oli vastaseks Märjamaa. Samuti pingeline mäng ja Loo KK võit 2 punktiga, 26:24. Alagrupi viimases märgus seisis Loo KK vastu Koolispordi Liidu esindus, selle mängu võitsime kindlamalt, tagajärjega 41:33. See võit tagas

meile alagrupis teise koha ja pääsu 3.-4. koha mängule järgmisel päeval. Teisest alagrupist tuli meile vastaseks Juuru Gümnaasium. Kohtumine kulges meie taktikepi all ja mäng lõppes tulemusena 42:20 Loo Keskkoolele ja sellega kaasnesid pronksmedalid ja diplomid. Võistkonnas mängisid järgmised õpetajad: Mari Piir (kapten), Kersti Lepik, Indrek Birkan, Jüri Paavel, Rain Peerandi ja Tarmo Hein.

Rain Peerandi,
kehalise kasvatuse õpetaja

Fotod: Peeter Hütt/Tippfoto

Motokandest ja frantsiisikontoritest

Postkontorite arvu vahendamine Jõelahtme vallas

2009. aasta jaanuaris avaneva postiteenuste turu valguses on AS-le Eesti Post senisest veelgi olulisem olla konkurentsivõimeline ja jätkusuutlik postiettevõtte. Seejuures tahame kõigile eestimaalastele jätkuvalt pakkuda kvaliteetseid postiteenuseid ja täita hästi meile seadusega pandud kohustusi.

Vastavalt Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumi määruse nr 67 5 kehtestatud nõuetele peame garanteerima, et iga valla territooriumil oleks vähemalt üks universaalset postiteenust osutav postkontor ning postkontorist kaugemal kui 5 km elavale või asuval postiteenuste kasutajale oleks tagatud postiteenuste osutamine tema elu- või asukohas.

Universaalse postiteenuse moodustavad järgmised riigisisesed ja rahvusvahelised posti-teenused:

1. Kirisaadetiste edastamine liht-, täht- ja väärtsaadetistena
2. Postipaki edastamine täht- ja väärtsaadetisena.

Analüüsides postiteenuste nõudlust ning postkontorite kasumlikkust, oleme koostanud nimekirja piirkondadest, kus soovime leida alternatiivseid võimalusi postiteenuste osutamiseks ja sulgeda senised statsionaarsed postkontorid. Mainitud nimekirjas on ka teie valla territooriumil asuvad postkontorid: Jägala ja Ihasalu .

Hea võimalusena näeme lahendust, kus statsionaarse postkontori funktsiooni vallas täidaks koostööpartner, kes lisaks oma põhitegevusele osutaks vähemalt 5 päeval nädalas 2 tundi päevas frantsiisilepingu alusel ka postiteenuseid.

Juhul, kui teie vallas frantsiisipartnerit leida ei õnnestu, soovime sulgeda Jägala ja Ihasalu postkontorid.

Jaan Vainult,
Postiteenuste divisjoni juht
(teade lühendatult)

Palju on viimasel ajal räägitud postkontorite sulgemistest ja postiteenuste kadumisest maapiirkondades. Postiteenuste kättesaadavuse tagamine on Eesti Posti kohustus, mis on riigi poolt pandud seadusega.

Postiteenused on samamoodi nagu täna kõigile kättesaadavad ka homme, muutub lihtsalt teenuse osutamise viis.

Eesti Postile on tähtis pakkuda oma klientidele mugavaid ja kvaliteetseid postiteenuseid. Meie eesmärk on leida parimad ja efektiivsemad lahendused, et üle-eestiline postiettevõtte oleks konkurentsivõimeline ja jätkusuutlik ning kliendid meiega rahul. Ajaga tuleb aga sammu pidada ja postiteenuste osutamise eelduseks kaasajal ei ole enam ammu statsionaarse postipunkti olemasolu. Naabermaade ning teiste arenenud Euroopa riikide kogemusi ja eeskuju järgides kaasajastab ka Eesti Post oma teenindusvõrku, leides senisele postiteenuste osutamisele maapiirkondades alternatiivsed kohaloleku viisid.

Üks lahendus on frantsiisipostkontorid. Täna otsime maapiirkondades aktiivselt partnereid, et avada frantsiisikontoreid, kus Eesti Posti lepingulised koostööpartnerid osutavad

lisaks oma põhiteenustele ka postiteenuseid. Frantsiisipartner kindlustab, et frantsiisikontoris võetakse vastu postisaadetisi (kirju, postipakke), müüakse postmarke, postkaarte, ümbrikuid, kirjatarbeid ja pakkematerjale. Lisaks võib frantsiisipartner osutada valikuliselt ka mitmeid lisateenuseid: võtta vastu makseid, rahakaarte ja ajakirjandustellimusi. Eesti Post tagab koostööpartnerile teenuste osutamiseks vajaliku välja- ja täiendõppe ning frantsiisikontori igapäevast tööd koordineerib vastava piirkonna postkontor. Viimane edastab frantsiisipartnerile teenuste osutamiseks vajaliku informatsiooni, korraldab vastuvõetud saadetiste üleandmise jm. Postisaadetisi frantsiisikontoris ei väljastata, posti kannab vastavas piirkonnas motokande vahendusel endiselt Eesti Post.

Ja nii oleme jõudnud järgmise postiteenuste osutamise lahenduseni – motokandeni. Postiteenuste osutamine motokande vahendusel on kliendile kiire ja mugav, kuna jääb ära postikontorisse minekuga kaasnev aja- ja sõidukulu. Motokande-kirjakandjat saab tööpäevadel (8.00-16.00) tellida elu- või asukohta Eesti Posti Klienditeeninduskeskuse telefonil 661 6616, e-kirjaga aadressil info@post.ee, Eesti Posti kodulehel www.post.ee või kutsekaardiga. Elu- või asukohas osutab motokande-kirjakandja järgnevaid teenuseid:

- kirisaadetiste vastuvõtmine ja kättetoime-

tamine täht- ja väärtsaadetistena;

- postipakkide vastuvõtmine ja kättetoimetamine täht- ja väärtsaadetisena;

- rahakaartide saatmine;
- ajakirjandustellimuste vormistamine;
- maksete maksmine;
- postmarkide, ümbrikute, kirjatervete müük.

Samuti säilib motokande vahendusel võimalus pensioni ja muude sotsiaaltoetuste kättesaamiseks. Lähimast postkontorist kaugemal kui 5 km elavatele või asuvatele klientidele on kirjakandja tellimise teenus tasuta, muul juhul tuleb motokandena osutatavate postiteenuste eest tasuda vastavalt kehtivale hinnakirjale.

Suhteliselt tehniline ja ametlik jutt, aga teistmoodi, „meepotiga“ läheneda pole ka õige. Ükski postkontorite sulgemist puudutav otsus ei ole tehtud uisapäisa, kaalutud on väga erinevaid lahendusi. Ikka on raske muudatustega kohaneda ja oma harjumuspärasest käitumist muuta, tihti jääb tähelepanuta aga asjaolu, et elu võib läbi muudatuste minna hoopis lihtsamaks ja paremaks.

Igaüks teist on meie klient! Ettevõtjatele mõtlemiseks – miks ei võiks teist saada ka meie partner. Nii loote teie oma äri- lisaväär- tust, koos kannaksime aga väärtust, milleks on usaldus.

Kaido Padar,
AS Eesti Posti kommunikatsiooni- ja turundusjuht

Iru lood viinakuul 2008

Armas külarahvas, oleme jõudnud sügisesse. Nii trummeldabki juba aknalaual viharabin, üha rohkem raaguvad puud ja soojakraadide numbrid muudkui langevad.

See on ikka ja jälle kindel osa meie Eestimaa kulgemisest läbi aastaaegade.

Hea on tänaselgi sõnumi kirjutamise päeval tõdeda: lõpuks ometi sajab vihma! Nali muidugi, kuid kõlab kenasti, kui seda sulle üle aia ütleb heatahtlik naaber.

Heatahtlikkusest ja sinna juurde kuuluvast tahangi rääkida teiega. Meil on nüüd selles mõttes senisest tunduvalt parem, et prügimajanduse esimese lahendusena on külas olemas korralik asfalteeritud plats sorteeritud pakendite kogumiseks. Rahvas kasutab seda võimalust kenasti ja üha harvemaks jääb juhusliku prahi või majapidamisele mittevajalike jäätmete loopimine konteinerite ümbrusse. Samas on aga mureks nn asustamata maade ja kruntide korrashoid. Nii kasutab osa külarahvast oma sügisese aiaprahi: lehed, oksad jms „ladustamiseks“ tühermaid. Samas on nende maade omanikud jäänud väga ükskõikseks. Esimesena nimetan Ämma tee 22 ja Klaokse tee eramute vahelist ala, mis kuulub riigile, teisena aga eramaa, mis asub Ämma põigu kõrval ja on Matsu 2 kinnistu (kat 24504:002:0194). Mõlemad maatükid on ilma hooleta, sinna on nüüd sügisel hakatud vedama puude ja pöösaste oksa, suurtes kogustes puudelt langenud lehti jms. Kuna maomanikud ei ilmuta nende alade korrashoiuks mingisugustki huvi, siis kutsun külaelanikke muutma oma suhtumist sellesse „eikelle-

gimaasse“ ning mitte vedama sinna oma aiajääke.

Teine pöördumine ja palve puudutab meie küla arengusuundi. Teadaolevalt on kinnitatud Nurmevälja aretaja detailplaneering, millega nähakse ette tema ühele krundile Nurmevälja lasteaia rajamist. Nüüd kipub selle meie küla jaoks olulise küsimuse lahendamine takerduma, sest arendaja soovib vallaga sõlmida lepingu, millega vald peaks nagu kindlustama vähemalt 40 lapse lasteaeda paigutamise. Sellise kohustuse võtmine ei ole ka külarahva seisukohalt arukas, sest keegi meist ei tea, kui suureks kujuneb ühe lapse lasteaiaakoha maksumus. Me ei saa (tegelikult ei tahagi) ju garanteerida ärimhele äri tulemlikkust!

Siit tulenevalt oleme algatanud mõtte ehitada Iruisse valla vahenditega vallale kuuluv lasteaed, milles lapse kohamaksumus on põhjendatud sotsioloogiliselt ja tasub end ära ka valla seisukohalt vaadatuna.

Selle mõtte realiseerimise aluseks on aga vaja andmeid Iru küla lasteaia-ealiste laste arvu kohta ja prognoosi tulevikuks. Sellepärast pöördumegi teie poole, armas külarahvas, palvega informeerida meid lasteaiakohtade vajadusest 2009. a. sügiseks ja lähitulevikus, et saaksime põhjendada oma otsuseid. Loodetavasti olete juba registreerunud Jõelähtme valla elanikeks, mis annab teile kõigiga võrdsed õigused ning soodustused.

Olgem uhked, et elame ajaloolises Iru!

Ootan teilt teavet aadressil: Iru tee 11, Iru, Jõelähtme vald 74206, Harjumaal või e-postiga: arno@iru.ee

Arno Kannike,
Iru külanem

Kas me oleme müraks valmis?

Samanimeline rahvusvaheline keskkonnamüra konverents leidis aset selle aasta jaanuari keskel kahel päeval Tallinna Tehnikaülikoolis.

Mida me teame üldse müra- st? Oleme füüsikakun- nis õppinud, et müra on inimest häiriv või tema tervist ja heaolu kahjustav heli, mis kulgeb lainetusena-võnkumisena. 70 dB tugev müra on juba terviskahjustav. Kuna inimestele detsibelli ja helirõhu numbrid eriti midagi ei ütle, siis olgu lisatud müra kraadiklaas, kus saame võrrelda müra tugevust oma kogemustega müra- st.

Keskkonnamüra on müra, mis levib ruumist väljaspool ja võib olla põhjustatud transpordist (auto, rong, lennuk, tramm jne), tööstusest (sadam, tehas, ventilatsioon jne), vabaõhuhiritustest (rockkontsert, kardirada jne) või ka relvadest (lasketiir).

Keskkonnamüraga puutuvad meil kõik kokku. Rohkem on müraga hädas näiteks kinnisvaraarendajad, planeerijad, arhitektid-projektoreijad. Samuti müraallika valdajad ja paljud erinevad ametkonnad, kes müratekitajaid ohjama peavad. Suurim roll on siin kohalikul omavalitsusel, sotsiaalministeeriumil ja keskkonnaministeeriumil. Müraallika omanik (raudtee, tee, tänav, tehase, lennujaama omanik jne) on vastutav müra eest ja on kohustatud kasutusele võtma vastumeetmed ja see pole sugugi odav. Lihtsam on keskkonnamüra vältida. Üldplaneeringu või detailplaneeringu koostamisel tuleb arvestada mürafaktoriga ning piirata müraallikaid haridusasutuste ja elamualade läheduses. Võimalik on seada ajalisi (tööaeg), koguselisi (piiratud mass) ning liikluskorralduslikke piiranguid (kiirus, teede

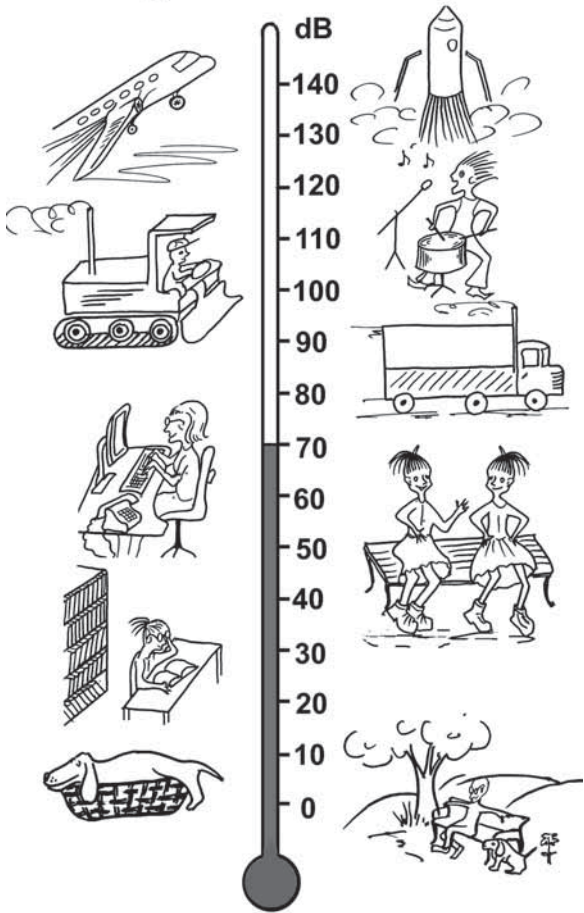
korrashoid jne) müraallikatele, samuti koostada arengukava tööprotsesside sujuvamaks muutmiseks. Kallim võimalus on paigaldada mürakaitseekraane, - valle, välispiirde heliisolatsioone. Siinkohal on tark lähtuda teiste kogemustest ja valida võimalikult hooldusvabu ja pikalt kestvaid müratõkkeid. Konverentsil tutvustati näiteks Shütte müra neelavaid (13 dB) ja tõkestavaid (28 dB) alumiiniumist ja klaasist mürapaneele, mille sees kivivill või betoonplaat või ka kummiribad (vibratsiooni ja pisilindude vastu) ning veeäravoolu- süsteemidega varustatud müratõkke süsteeme. Kalli ja tõhusa müratõkke paigaldamisel peab kindlasti kasutama eelnevalt müra- modelleerimist või siis reaalseid müra mõõtmistulemusi, et saavutada olemasoleva rahaga parim tulemus pikaks ajaks.

Oma kodu rajamisel müraallika lähedale peab arvestama teatud kindlaid reegleid. Elamu tuleb rajada müraallikast võimalikult kaugemale. Abihooned paigutatakse müraallika poole, et tekitada teisele poole hoonet müra varjestus. Tuleb luua puhvertsoon müraal- lika ja müratundlike hoonete vahele. Magamistoad paigutada müraallikast kaugemale. Planeerida nn. vaikuse

tsooni alasid. Vaikuse alale ei ehitata kunagi magistraale, tehaseid ning seal ei korraldata ka vabaõhuüritusi. Kõik see oleneb kohaliku omavalitsuse pädevusest ja kontrollist.

Küsimus seisneb selles, kas me arvestame müra olemasoluga ja kas meie teadlikkus on selleks valmis. Paraku peame tõdema, et ega me ikka ei ole endale müra olemasolu teadvustanud ning oma valikuid tehes me ei arvesta müraga.

Priit Adler,
Jõelähtme valla keskkonnaosakonna peaspetsialist

Korraldatud jäätmevedu rakendub Jõelähtme vallas uuest aastast

Vastavalt 2004. aasta 1. maist jõustunud Jäätme-seaduse § 66-le on omavalitsustel kohustus oma haldusterritooriumil korraldada olmejäätmete kogumine ja vedu selleks ettenähtud jäätmekäitluskohta. Korraldatud olmejäätmeveo põhieesmärk on keskkonnanohiu parandamine ning kõikide jäätmetekitajate hõlmamine jäätmekäitlusega. Uus kord võib küll esmalt tunduda tülikas ja keeruline, kuid selle rakendamine annab igale elanikule ja ettevõtjale garantii, et tema jäätmeid käideldakse võimalikult keskkon-nasäästlikult ning parima hinnaga.

Jõelähtme Vallavalitsus korraldas vastavalt seadusele Jõelähtme vallas avaliku konkursi jäätmevedaja leidmiseks. Konkursil osalenud ettevõtetest tegi soodsaima hinnaga pakkumise Ragn-Sells AS, kellele omistati jäätmeveo ainuõig-us järgnevak kolmeks aastaks. See tähendab, et ainuõiguse kehtivuse perioodil (01. 01. 2009 - 31. 12. 2012) teostab segaolme-, paberi- ja kartongi-, biolagunevate- ja suurjäätmete vedu Jõelähtme vallas asuvatele füüsilistele ja juriidi-listele isikutele üksnes Ragn-Sells AS ning selle rakendumisest alates puudub teistel jäätme-käitlusettevõtetal õigus nimetatud piirkonnast korraldatud jäätmeveoga hõlmatud jäätmeid koguda ja vedada.

Milliseid muudatusi toob kaasa korralda-tud jäätmevedu?

Korraldatud veole üleminemisega leiavad aset mitmed olulised muudatused klientide igapäe-vaelus. Palume siinkohal juba ette oma tänaste ja tulevaste klientide mõistvat suhtumist korral-datud jäätmeveole ülemineku perioodil tekkida võivate segaduste pärast.

Ilmselt kõige tülikam muudatus on see, et ala-tes 31. detsembrist 2008 lõpevad automaatselt seni kehtivad jäätmeveo lepingud, sest kõikidel teistel jäätmevedajatel lõpevad jäätmeload veo-teenuse osutamiseks Jõelähtme vallas. Teiste ve-dajate poolt seni teenindatud klientidel palume Ragn-Sells'ile edastada kasutatava konteineri suurus ja oma kontaktandmed.

Uute lisanduvate aadressidega seoses on ve-dajal vajalik korrigeerida jäätmeveoki teekonda ning just seetõttu võivad mõnevõrra muutuda senised väljakujunenud ja harjumuspärased veopäevad ja -sagedused.

Meeldivaim muudatus on see, et jäätmevedu seab kõik jäätmetekitajad võrdsetesse tingimus-tesse, st kõik kinnisasja omanikud liidetakse automaatselt jäätmeveoga ning sellest tulene-valt muutuvad jäätmeveo teenuste hinnad seni-sest soodsamaks. Soodsama hinnaga teenuse osutamine saavutatakse eelkõige jäätmeveo ringide optimeerimise tulemusel ja just seetõttu tuleb arvestada prügiauto graafikuga ka eraldi lisaveo tellimisel.

Lepingud

Teenuse osutamise täpsustamiseks sõlmib Ragn-Sells AS kõikide jäätmetekitajatega veole-pingud.

Kõikidele Jõelähtme valla jäätmeregistris ole-vatele jäätmevaldajatele saadab Ragn-Sells AS välja tavapostiga eeltäidetud lepingud, mis si-saldavad hetkel teadaolevaid andmeid (kinnistu omanik, objekti ja postiaadress jm). Eeltäidetud

lepingus pakub Ragn-Sells AS jäätmevaldajale miinimumpaketti (eramajades 80 l konteiner tühjendusega vähemalt kord 28 päeva tagant). Kellele miinimumpakett sobib, sel tuleb üks lepingu eksemplar allkirjastada ja Ragn-Sells-ile tagasi saata. Kes aga soovivad pakutust erine-vaid tingimusi, nendel soovitame teha parandu-sed eeltäidetud lepingus, allkirjastada ja meile tagastada. Kui aga jäätmevaldaja ei oska valida endale sobivat paketti, siis soovitame meiega kindlasti ühendust võtta. Ragn–Sells'iga juba lepingut omavate isikute teenindamine jätkub vastavalt korraldatud jäätmeveo tingimustele.

Kõik jäätmevaldajad on liitunud jäätmeveoga automaatselt - kirjaliku lepingu mitteomamine või sõlmimata jätmine ei vabasta kedagi kohus-tusest jäätmeid omavalitsuse poolt kehtestatud tingimustel ainuõigust omavale vedajale üle anda. Ragn-Sells AS alustab jäätmete vedu kõikidelt jäätmevaldajatelt omavalitsuse poolt vedajale üle antud jäätmevaldajate registri alu-sel, olenemata sellest, kas jäätmevaldajaga on sõlmitud kirjalik leping või mitte.

Juhul, kui jäätmevaldaja ei ela või ei tegut-se korraldatud jäätmeveopiirkonnas asuval kinnistul ja seetõttu ei teki ka sellel kinnistul jäätmeid, saab jäätmevaldaja taotleda korralda-tud jäätmeveoga mitteliitunuks lugemise otsust üksnes kohalikult omavalitsuselt, saates sinna vastavasisulise avalduse, mis peab sisaldama muuhulgas põhjendust, miks ei soovi liituda.

Lepinguid on võimalik sõlmida interneti (www. ragnsells.ee) ja posti teel, samuti Ragn-Sells AS kontoris Tallinnas, Suur-Sõjamäe 50a. Samast on võimalik tellida ka teisi jäätmekäitlust puuduta-vaid teenuseid nagu ehitus- ja lammutusjäätme-te vedu, ohtlike jäätmete käitlust jne.

Mida tuleks silmas pidada?

Jäätmekäitlusteenuse osutamisel lähtub Ragn-Sells AS Jäätmeseadusest, Jõelähtme valla jäätmehoolduseeskirjast, Jõelähtme vallas korraldatud jäätmeveo konkursi pakkumise kut-sedokumentidest ja Ragn-Sells AS jäätmekäitlus-teenuse osutamise tüüptingimustest.

Olulisemad punktid, mida jäätmevaldajal palu-me silmas pidada:

- olmejäätmete mahutisse ei tohi panna va-napaberit, pakendeid, ohtlikke jäätmeid, aia- ja pargijäätmeid, üle 40C kuuma tuhka, vedelaid jäätmeid, käimlajäätmeid, kogumiskaevude setteid, nakkusttekitavaid ja bioloogilisi jäät-meid, erikäitlust vajavaid jäätmeid, jäätmeid, mis võivad kahjustada jäätmekogujaid, prügila töötajaid või jäätmeveovahendeid, ehitus- ja lammutusjäätmeid;
- jäätmemahuti tehnilise korrasoleku, mahuti desinfitseerimise, õige kasutamise ja mahuti ümbruse korrashoiu tagab mahuti kasutaja;
- kuni 800 liitrised väikekonteinerid tuleb paigutada neid tühjendava jäätmeveokiga samal tasandil paiknevale kõva kattega (betoon, asfalt, kiviparkett jms) alusele, mis ei ole jäätmeveoki lähimast võimalikust peatumiskohast üldjuhul kaugemal kui 4 m; soovitame tuua konteiner tühjenduspäevaks värava taha või tellida vastav lisateenus Ragn-Sells'ilt;
- suuremad kui 800 liitrised konteinerid paigu-

tatakse jäätmeveokiga samal tasandil paikneva-le kõva kattega (betoon, asfalt, kiviparkett jms) alusele, millele on tagatud jäätmeveoki vahetu juurdepääs konteineri tühjendusküljelt;

- jäätmed tuleb vajadusel enne paigutamist jäätmemahutisse pakkida plastikaatkottidesse suletult, et need ei levitaks haisu, ei põhjustaks ohtu tervisele ega määriks kogumisvahendeid; kogumisvahendite kaaned peavad olema sule-tud;

- jäätmete kogumiseks on sobivaimad kon-teinerid mahuga alates 140 liitrist kuni 4500 liitrini; eramajade tarbeks on sobivaimad 140 ja 240 liitrit mahutavad plastikust konteinerid; 750 liitrit mahutavad metallist kuubikukujulised konteinerid, millel puuduvad rattad ning mis ei vasta kaasaegsetele tehnilistele nõuetele (n.ö veneaegsed konteinerid), jäätmete kogumiseks ei sobi, sest kaasaegsete jäätmeveokitega ei saa neid tühjendada; kui kliendil on ebestandardne konteiner, mida jäätmevedaja ei saa tühjen-dada, vahetatakse see standardse konteineri vastu;

- sobivaid konteinerid saab rentida või osta Ragn Sells'ilt (vt hinnakiri); soovi korral on või-malik samatüübilisi prügikaste osta ka poest;

- mahutite või värava lukustamise korral peab klient (jäätmevaldaja) kindlustama nende avamise tühjenduspäevaks või tellima vastava lisateenuse Ragn-Sells'ilt; kui jäätmevaldaja ei võimalda vedajale juurdepääsu jäätmemahutile, on vedajal õigus rakendada teenustasu tühisõi-du eest;

- taaskasutatavad jäätmed (pakendid, vana-paber) tuleb paigutada selleks spetsiaalselt paigaldatud kogumisvahenditesse ning pandi-

Mis maksab jäätmevedu?

Jäätmeveo hinnad, mis kehtivad korraldatud jäätmeveo raames alates 1. jaanuarist 2009 (hinnad sisaldavad 18% käibemaksu):

Konteineri tüüp	Regulaarne graafi-kujärgne tühjendus	Graafikuväline tel-limusel tühjendus	Konteineri rent* (kr/kuu)	Konteineri müük (kr/tk)
Segaolmejäätmed				
Jäätmekott kuni 20 l kuni 4kg	9.45	12.30	-	-
Jäätmekott kuni 40-150 l	17.70	23.00	-	-
kuni 80 l	17.70	23.00	47.20	940.00
kuni 140 l	27.45	35.70	47.20	940.00
kuni 240 l	51.90	67.50	53.10	1020.00
kuni 370 l	53.10	69.00	106.20	1600.00
kuni 600 l	60.00	78.00	106.20	2940.00
kuni 800 l	71.50	92.95	141.60	3260.00
kuni 2500 l	180.65	234.85	295.00	10325.00
kuni 4500 l	293.85	382.00	531.00	13160.00
Biolagunevad				
kuni 80 l	0.01	0.01	47.20	940.00
kuni 140 l	0.01	0.01	47.20	940.00
kuni 240 l	0.01	0.01	53.10	1020.00
Paber ja kartong				
kuni 240 l	0.01	0.01	53.10	1020.00
kuni 600 l	0.01	0.01	106.20	3500.00
kuni 1500 l	0.01	0.01	141.60	10325.00
kuni 2500 l	0.01	0.01	295.00	10325.00
Suurjäätmed				
1m 3	57.80	-	-	-

*Konteinerid laenutatakse tingimusel, et tühjendused toimuvad vähemalt üks kord kvartalis. NB! Kuni 01. 04. 2009 on konteinerite paigaldamine tasuta.

pakendid viia kauplusesse, kust pakendis olnud toode osteti;

- ohtlikke jäätmeid ning elektroonikat saab üle anda valla korraldatavate kogumisringide ajal;
- ahjus võib põletada ainult looduslikust materjalist jäätmeid (paberit, puitu jms); põle-tamiseks ei sobi kile, kiletatud paber, mitmed komposiitpakendid (piimapakid, tetrapakid) ja paljud muud pakkematerjalid, mis sisaldavad sünteetilisi materjale; nende jäätmete põletami-ne seab ohtu puhta elukeskkonna ning seega ka meie kõigi tervise.

e post: info@ragnsells.ee;
klienditeenindus: tel. 15155;
postiaadress: Suur-Sõjamäe 50a Tallinn 11415,
www.ragnsells.ee

Jõelähtme valla elanikel on võimalik korraldatud jäätmeveo lepinguid sõlmida alljärgnevalt:

1. detsember 2008. a. 15.00 – 20.00 Loo alevik, Loo Kultuurikeskus
2. detsember 2008. a. 15.00 – 20.00 Kaberneeme küla, raamatukogu
3. detsember 2008. a. 9.00 – 20.00 Jõelähtme küla, vallamaja
4. detsember 2008. a. 15.00 – 20.00 Neeme küla, rahvamaja
8. detsember 2008. a. 15.00 – 20.00 Kostivere alevik, mõis
9. detsember 2008. a. 15.00 – 20.00 Uusküla küla, Muuga sadama haldushoone I korrus
10. detsember 2008. a. 15.00 – 20.00 Loo alevik, Loo Kultuurikeskus

Invabussi teenus

Jõelähtme valla raske ja sügava puudega isi-kutel, kellel on puudest tingitult raskusi isikliku või ühistranspordi kasutamisega, on võimalik kasutada invabussi teenust, mille eesmärk on

ennekõike aidata säilitada puudega isiku töö-koht, õppimisvõimalus ja iseseisev toimetulek avalike teenuste kasutamisel.

Teenus on tasuta erivajadustega lastele hari-dus- ja raviasutustes käimiseks, samuti puudega täiskasvanud õppuritele õppeperioodi ajal. Jõelähtme valla sisene sõit maksab õigustatud

isikule 25 krooni, Tallinnasse sõit 50 krooni ning teistesse Harjumaa omavalitsustesse 75 krooni. Sõidu lõppedes täidab invatranspordi juht sõiduakti, arveldatakse sularahas ning teenuse kasutaja tõendab tasumist oma allkirjaga. Inva-bussi ootetunni hind on 15 krooni. Teenuse taotlemiseks tuleb taotlejal või tema

hooldajal helistada Jõelähtme vallavalitsuse sot-siaalosalakonna juhataja Kristiina Välbale tel. 60 54 860 (e-post kristiina.valba@joelahtme.ee).

Kristiina Välba

Ebaseaduslikult ladestatud jäätmed

Sel kevadel toimus lisaks iga-aastastele külade talgutele veel üleriigiline koristusaksioon "Teeme ära" loodusesse viidud jäätmete koristamiseks ja inimeste teavitamiseks.

Kahjuks leidub aga ikka inimesi, kes viivad oma prügi selleks mitte ettenähtud kohtadesse. Olenevalt jäätmete liigist, hulgast, tunnustest, kohast jne on võimalik kindlaks teha reostaja, aga kahjuks mitte igakord. Vastavalt Jäätmeseadusele peab reostaja omal kulul käitlema ebaseaduslikult keskkonda viidud jäätmed ning nendest põhjustatud saastuse likvideerima. Kui ei õnnestu reostajat kindlaks teha, jääb see kohustus maaomanikule. Siinkohal juhin eriti tähelepanu neile elanikele, kes on tellinud remondi ning koos sellega ka

jäätmete äraveo. Palun, kontrollige töötajalt, kas teie jäätmed jõuavad ikka õigesse kohta.

Järgneva kahe juhtumi puhul pöördume abi saamiseks vallaelanike poole. Kui vähegi tunnete ära, kellele võisid kuuluda pildidel olevad asjad (näiteks teate maja, kus on samalaadsed aknad ning neid on hiljuti vahetatud jms), palume anda vallavalitsusele teada. Anonüümsus tagatakse. Tegemist ei pruugi olla Jõelähtme valla elanike jäätmetega, aga mitmetel juhtudel on metsa alla viidud jäätmed pärit lähikonnas olevatest asumitest (ei ole vahet, kas sama omavalitsus või naaberomavalitsus).

Ette tänades abi eest,
Liis Truubon,
keskkonna vanemspetsialist
liis@joelahtme.ee / 605 4861 /
53 007 351

Hõlpsamini tohtri jutule

Jõelähtme vallavalitsus on käivitanud pilootprojekti, mille raames pakutakse Neeme piirkonna inimestele võimalust Kostivere ja Loo perearstikeskust külastada hõlpsamalt kui varem. Nimelt on võimalik igal neljapäeval kell 12.00 valla bussiga perearsti külastuselt tagasi koju pöörduda.

Sõidu eest tasub inimene Harjumaa Ühis-

transpordikeskuse kehtestatud tsoonipõhist hinda.

Sotsiaalosalakond palub, et kõik, kes soovivad antud võimalust kasutada, helistaksid pärast perearstile registreerumist sotsiaalosalakonna juhataja telefonile 60 54 860 ning teataksid oma soovist kasutada bussiteenust. Kristiina Välba

Koipsi saare detailplaneeringust

Jõelähtme Vallavalitsus teatab, et on valminud Koipsi saare detailplaneeringu keskkonnamõju strateegilise hindamise (KSH) programm.

KSH programmi ning detailplaneeringu lähteülesandega on võimalik tutvuda perioodil 11. nov. - 1. detsember 2008 Jõelähtme Vallavalitsuses (Jõelähtme küla, Harju maakond), OÜ Adepte Eksperti kontoris (Jaama 1A, Tallinn; eelnevalt aeg kokkuleppida telefonil 5059914), Jõelähtme valla veebilehel www.joelahtme.ee ja OÜ Adepte Eksperti veebilehel www.adepte.ee.

Ettepanekuid, vastuväiteid ja küsimusi KSH programmi kohta saab esitada kirjalikult kuni 1. detsembrini 2008 Jõelähtme Vallavalitsusele posti teel aadressile Jõelähtme küla, 74202 Harju maakond või e-maili teel aadressile priit.adler@joelahtme.ee ning OÜ Adepte Eksperti postiaadressile Jaama 1a, Tallinn, 11615 või piret@adepte.ee.

Keskkonnamõju hindamise programmi avalik arutelu toimub 2. dets. 2008. kell 18.00 Kaberneeme raamatukogu saalis (Kaberneeme küla, Harjumaa).

Koipsi saare detailplaneeringu koostamise algatas ning lähteülesande kinnitas Jõelähtme Vallavalitsus 21.11.2005 korraldusega nr 891. Detailplaneeringu keskkonnamõju strateegiline hindamine algatati ning uuendatud lähteülesanne kinnitati Jõelähtme Vallavolikogu 29.07.2008 otsusega 381.

Detailplaneeringu eesmärk on olemasolevate kinnistute struktuuri korrastamine, olemas-

olevast reformimata maast uute kinnistute moodustamine, kinnistute ehitusõiguse täpsustamine, Koipsi saare mitmekesise rannamaastiku säilitamiseks tingimuste seadmine, puhkekohtade, paatide randumiskohtade ja matkaradade planeerimine. Sellega kaasnevalt seatakse hoonestamiseks ning maakasutuseks vajalikud piirangud. Detailplaneering on Jõelähtme valla üldplaneeringut muutev. Planeering teeb ettepaneku ehituskeeluvööndi vähendamiseks.

KSH eesmärk on esitada detailplaneeringu koostamise käigus keskkonnamõjude ettepanekuid ja meetmeid, mis leevendaksid ja ennetaksid detailplaneeringust tulenevaid võimalikke negatiivseid keskkonnamõjusid.

Detailplaneeringu koostaja on LOOB Projekt OÜ (Pärnu mnt. 232, Tallinn 11314, tel 684 5630).

Detailplaneeringu algataja ja koostamise korraldaja on Jõelähtme Vallavalitsus (Jõelähtme küla, 74202 Harjumaa; tel: 605 4887).

Detailplaneeringu arendaja esindaja on ACG Int OÜ (Ahtri 12, Tallinn 10151, tel 626 1430).

KSH ekspert on OÜ Adepte Ekspert (Jaama 1a, 11615 Tallinn, tel 673 2244). KSH juhteksperdik on Rein Ratas (litsents nr KMH0066).

Detailplaneeringu elluviimisega ei esine piiriülest mõju.

Kontaktisikud:

Jõelähtme Vallavalitsus - Priit Adler, tel 6054 851, e-post: priit.adler@joelahtme.ee

OÜ Adepte Ekspert - Piret Toonpere, tel 5059914, e-post: piret@adepte.ee

SA Harju Ettevõtlus- ja Arenduskeskus

Kutsume Harjumaa ja Tallinna kodanikeühendusi, ettevõtjaid ja muidu huvilisi osalema 2-päevasel koolitusel

Kuidas alustada lapsehoiuga?

Koolitus on suunatud alustavatele lapsehoiuteenuse pakkujatele toetamaks kvaliteetse teenuse kujunemist ja osutamist

Koolituse käigus käsitletakse järgnevaid teemasid:

- erinevad lapsehoiu vormid ja lapsehoiuteenus
- milline juriidiline vorm valida teenuse pakkumiseks
- seadusandlusest tulenevad nõuded ja tingimused teenuse pakkumiseks
- teenuse rahastamine ja võimalused teenuse arendamiseks
- lapsehoiuteenuse aktuaalsed probleemid
- erinevad praktilised näited praegustelt teenuse osutajatelt

Koolituse viivad läbi Kaire Kukk, Eda Sikk ja teised koolitajad Eesti Lapsehoidjate Kutseliidust. Lisaks jagavad on praktilisi kogemusi lastehoid Naljatilk, lasteaed-pereklubi Väike Päike ning Hiirekese Mängutoa loojad ja esindajad.

Toimumisaeg: **27-28. november 2008** (kell 10.00-16.30)

Toimumiskoht: **Mustpeade Maja** (Pikk tn. 26, Tallinn)

Osavõtutasu: **340 krooni**. Arve väljastame peale registreerimist.

Registreeruda saab kuni 20. novembrini Harju Ettevõtlus- ja Arenduskeskuses telefonil 6566 641 või e-mailil juta@hedc.ee. Lisainfo ja küsimuste korral palume ühendust võtta eelpool nimetatud kontaktidel.

Koolituse rahastaja:

Кому нужна общая детальная планировка в Уускюла?

Ответ предельно прост: конечно же, всем. Но как достичь единого согласия всех жителей села в ее проведении? На это ответить уже не так просто.

Этой осенью Волостная управа Йыэляхтме раздает или посылает по почте всем жителям и владельцам дачных участков села Уускюла договора об их присоединении к общей детальной планировке. Но пока мало тех, кто вернул такой договор с согласием, т.е. вместе со своей подписью. Поэтому в воскресенье, 2 ноября, мы отправились в село Уускюла, чтобы встретиться с его жителями, как говорится «лицом к лицу». Что из этого получилось – сейчас и узнаем.

Но перед нашей эпопеей «хождения в народ» – все же несколько слов о том, как сплетаются в этой общей детальной планировке частные и общественные интересы жителей села Уускюла, а также о том, что делает Волостная управа Йыэляхтме для сплочения этих интересов в единое целое.

Если говорить о частных интересах, то известно, что многие владельцы из более, чем 300 садовых участков села, уже приступили к перестройке своих летних дачных домиков, чтобы в них было уютно жить круглый год. Но, чтобы все это было узаконено, и в дальнейшем не возникли новые проблемы (например, в случае продажи или наследования), крайне необходима их официальная планировка. Если же каждый займется этим отдельно, то ясно, что это обойдется намного дороже.

При этом, общественные интересы и их проблемы – ремонт дорог, освещение, а также установка водоснабжения, канализации или сточных вод – в ближайшее время так и не будут решены.

Поэтому понятно, что если действовать сообща, можно, как говорится, «кубить двух зайцев»: и оплата работы по планировке обойдется дешевле, и все остальные проблемы можно будет решить намного проще. Тем более, что Йыэляхтмская волостная управа решила взять часть материальных затрат этого проекта на себя.

Но здесь налицо один важный момент: Все те, кто официально зарегистрировал себя как житель села Уускюла, должны будут заплатить за свою долю в общей детальной планировке намного меньше, чем те, которые, имея здесь свои дачные домики, не оформили свою регистрацию на место жительства.

Это и понятно, ведь от каждого зарегистрированного жителя села часть его подоходного налога идет в казну Йыэляхтмской волости! Причем, именно таким образом туда и собираются средства для помощи жителям в оплате работы над проектом общей детальной планировки села Уускюла.

Но разговор с жителями села коснулся и того, что в одно время у них висели на столбах листовки с призывом не принимать участия в оплате проекта общей детальной планировки.

И вот, что обо всем этом думают сами жители села. Для начала – мнение Владимира о том, сыграли ли эти листовки негативную роль в проведении реформы в жизни села Уускюла:

– Конечно, сыграли. Люди же не знают тех законов, которые существуют в стране. Они и не должны их знать. Я имею в виду неосновные законы. Потому что у простых людей тысячи других дел, которыми они занимаются. А на остальное у них зачастую нет ни сил, ни желания, ни возможностей. Поэтому, если кто-то напишет объявление, то оно действует почти как газета, которой мы, как люди

из прошлого, верим. Ну а человек, не сведущий в этих делах, прочтет и решит: «А чего это нас обмануть хотели...? Почему?» Поэтому я считаю, что вы это очень хорошо сделали, что «вышли в народ» и объясняете людям что есть что, и что за этим стоит. Я обычно советую всем – не давайте себя втягивать в различные игры. Исходите из того, что вам выгодно. Вот, я живу здесь уже более 9 лет, и до сих пор почти ничего не изменилось. Хотя попытки были. Наконец пришли люди, которые сказали: «Все, с этим бардаком пора заканчивать!» Мы живем под боком Таллинна в таких условиях, которые, наверное, можно только в сибирской тайге найти. На дорогах – одни дырки. Никто не хочет жить в таких условиях. Конечно же, все хотят, чтобы все стало лучше. И дороги, и освещение, чтобы дети могли спокойно в школу ходить и чтобы люди себя хорошо чувствовали. Но некоторые все же пытаются сорвать этот процесс, который вы начали.

Давайте проведем детальную планировку, потому что без нее ничего не сделаешь, и тогда пойдем дальше. Это – основополагающий документ, при наличии которого можно вообще что-либо делать. Слава богу, что люди это, наконец-то, поняли. Потому что, насколько я знаю, все кто живут здесь вокруг меня – готовы к подписанию договоров. Люди даже сами проявляют инициативу. Да, это стоит денег. Но, ради бога, пусть стоит! Ведь раньше ничего не стоило, но зато ничего и не делалось. И ясно, что сама волость такие деньги не найдет. Поэтому без общей поддержки – мы будем и дальше ездить по колдобинам, наши дети будут ходить вслепую в школу или садик, никакого освещения не будет, так что будем и дальше жить как в начале 19 или 20 века. Ведь еще кто сказал – электрификация и дороги...? (общий смех)

А что касается договоров о совместной детальной планировке, то я думаю, что не все люди еще до конца осознали, что это им даст. Или же просто относятся к этому безответственно, надеясь, что все придет само собой. Но такого не бывает.

Поэтому ваша разъяснительная работа для проведения детальной планировки в Уускюла крайне важна.

– Известно, что сейчас в Уускюла прописано 319 человек, но считается, что здесь живет больше тысячи. Как привлечь людей к регистрации? Ведь это было бы выгодней и волости и ее жителям?

– Плохо, что в нашей округе нет лидера. Ведь эту детальную планировку, которую сейчас проводит волость, могли очень давно черех свое правление и председателя организовать и сами члены кооператива. Но, как видите, этого не произошло. А раз нет лидера, наверное, лучше всего было бы создать некий совет председателей кооперативов, и тогда все могло бы сдвинуться в лучшую сторону. В том числе, и регистрация жителей, доверяющих руководству своего села.

Но в целом, все же не важно, сколько денег надо каждому из жителей за эту планировку заплатить. Например, я плачу более 4-х тысяч, потому что я не зарегистрирован (и это – моя проблема), а мой сосед заплатит намного меньше, так как он – официальный житель села. Но я не протестую, потому что главное все же в том, чтобы наша жизнь стала лучше.

Далее мы направились в кооператив Пяясусильм, где на вопрос – как же лучше провести реформу с общей детальной планировкой села, чтобы это было правильно и справедливо, один из жителей нам ответил:

– Конечно же, хотелось бы, чтобы все было хорошо. Например, дороги. Пока была возможность – делали сами. А сейчас за все надо платить. И с электричеством бардак, особенно зимой. И непонятно, что будет завтра. Никто ничего не знает. Даже когда звонил в горуправу, все как-то уходит от ответа. Раньше было проще – кто что хотел, то и делал. А сейчас так больше поступать нельзя. Кругом запреты – и ничего не понять. Вот и я хотел бы тут жить и строить, но пока не получается.

– Действительно, пока нет уверенности – решиться на такой шаг трудно. Но ведь проект общей детальной планировки может дать такой шанс.

– Да, конечно. Дай бог, чтобы все деньги для проекта были собраны, и чтобы все было узаконено. Тогда можно будет продолжать что-то делать.

– А как Вы относитесь к разной оплате за этот проект для прописанных и не прописанных жителей села?

– Я как раз из тех, кто пока не прописан. И, возможно, было бы правильное установить всем одинаковую сумму. Но в тоже время, я уже думаю, может самому прописаться или жену здесь оформить. Это ведь сейчас совсем не сложно. А тогда ведь это будет и нашей волости полезней – какие-то налоги будут поступать... Но все же мое мнение, лучше бы уравнивать. А то получается, что я в чем-то хуже, чем мой сосед, хотя мы оба тут живем.

– Но ведь волость и так взяла на себя значительную часть материальных обязательств по оплате этого проекта!...

– Да, да, я согласен. Я как раз об этом и задумался. Хотелось бы, чтобы этот участок стал совсем своим, чтобы можно было улучшать условия жизни со всеми вместе наравне. А то, если я не прописан, то как бы здесь – никто. Так что я уже решил прописаться, правда, не из-за того, чтобы меньше платить, а чтобы делать все совместными усилиями. Да, сосед?

– Нам подошел еще один житель кооператива Пяясусильм.

– Сообща всегда легче, правда?

– Правильно. Тогда все будет нормально. И дороги тоже. А самое главное – дети! Ведь наши дети ходят в школу, причем, очень часто в темноте. Проезжая часть дорог узкая, освещения нет, уже 2-3 смертельных случая было! (Шевчука сына сбило прямо на подстанции с пол-

ного хода.) Здесь даже отражатель не помогает. Для пешеходов места нет. А вот сейчас начнется зима – машина только проезжую часть чистит. Поэтому пешеходам приходится идти по сугробам, а иногда даже просто бросаться в снег, чтобы машина не сбила. Ну хотя бы свет был! Маленьких детей здесь много. И перво-классники, и в детский сад их ведут. И все в темноте! У кого машина, как у меня, так тем хоть полегче, отвезут на место. Я сам все время своих внуков вожу. А другим как? Вон, сосед – мальчишка часто на велосипеде ездит. Ну хоть какую-нибудь узкую велосипедно-пешеходную полосу сделали...

И вот, что интересно. Когда начинаются выборы, сюда приезжают и из Костивере, и из Йыэляхтме. Каждый в своей предвыборной программе обещает: мы сделаем, сделаем, сделаем...

– А воз и ныне там...

– Да, вот уже 4-ые выборы, так как я живу здесь 12 лет, и я вижу, что все как было, так и остается – по-прежнему детей в сугробы бросают. Бывает, и сам пешком идешь, когда машину оставишь, и не знаешь, куда деваться. А если две встречные машины – или машинам столкнуться, или человека переехать. Больше ничего не остается.

– А как Вы думаете, что нужно сделать волости для того, чтобы люди стали действовать сообща? Ведь детальная планировка может помочь решить не только эти вопросы, но и другие проблемы с коммунацией.

– Ну конечно же, мы все заинтересованы в планировке. Я знаю, что уже 70 % жителей сказали – да.

– Сказать-то сказали, но пока из кооператива Пяясусильм поступило только 5 подписанных договоров.

– Но ведь есть же еще время. По-моему, до 31 декабря, что ли.

– Нет, это срок для оплаты, а сам договор вместе с подписью надо вернуть в волостное правление как можно скорей!

– Ясно, значит это – просто недоразумение. Правда, возможно, некоторые из не-прописанных жителей все же прячутся, чтобы не платить большую сумму, чем те, которые здесь зарегистрированы. Наверное, надеются, что как-то пронесет, и удастся провести общую планировку за счет других. Как, например, было недавно с канализацией. Если бы все вместе

сложились, получилось бы по 7 тысяч. А так как 5-6 человек увильнули, пришлось нам платить по 10 тысяч. Правда, потом и они спохватились и тоже включились в общий пай. Мы смогли тогда сообща даже дороги чуть подправить.

Еще одно мнение – от Ольги заключалось в том, что она, конечно же, понимает необходимость и неизбежность проведения общей детальной планировки в Уускюла. Но, в то же время, Ольга считает, что, для этого сумма от каждого жителя, будь он зарегистрирован или нет, должна изыматься равная, пусть даже она будет в общей сложности чуть выше.

Ее собеседник, Николай, тоже посетовал на сложную жизнь в селе Уускюла с плохими дорогами и почти полным отсутствием освещения, отметив и ряд других неотложных проблем, и затем «двумя руками проголосовал» за скорейшую реформу, которую можно будет провести сразу вслед за установлением порядка общей детальной планировки.

А последней в этой эпопее – воскресном путешествии по селу Уускюла стала зарегистрированная жительница Рийна, эстонка по национальности и бухгалтер по образованию. Поэтому ее ответ на вопрос – как она относится к проведению общей детальной планировки в своем селе, был очень кратким и сдержанным:

– Ясно, что без этого не обойтись. Ведь канализация, освещение и хорошие дороги нужны всем. И если за это надо платить, то это следует сделать. Хотя ни у кого нет лишних денег. Просто другого выхода нет. Порядок все равно надо навести.

– А как Вы смотрите на разницу в оплате?

– Это совершенно справедливо. Ведь волость получает от зарегистрированных жителей села доход в виде налогов, который в свою очередь и выделяется теперь как часть оплаты в общей детальной планировке Уускюла. А от тех, кто зарегистрирован в другом месте, эти налоги к нам не поступают. И значит – они просто пользуются нашими вкладами. Разве это справедливо?

Воскресное путешествие в село Уускюла записала
Наталья Сиккемяэ

Волостная управа Йыэляхтме

Волостная управа Йыэляхтме постановлением № 25 от 1 октября 2008 установила новые тарифы цен на услуги водоснабжения и водоотведения.

Тарифы цен на услуги водоснабжения и водоотведения, осуществляемые на административной территории волости Йыэляхтме паевым товариществом OÜ Loo Vesi, начиная с 1 февраля 2009 года являются следующими:

	без налога с оборота	вместе с налогом с оборота
стоимость воды для физических лиц	10.53 кр/м³	12.42 кр/м³
стоимость воды для юридических лиц	23.14 кр/м³	27.30 кр/м³
стоимость отведения сточных вод для физических лиц	13.65 кр/м³	16.11 кр/м³
стоимость отведения сточных вод для юридических лиц	25.22 кр/м³	29.76 кр/м³

Стоимость отведения 1 м³ сточных вод для юридических лиц в кронах в зависимости от содержания загрязняющих веществ:

Категории загрязнения сточных вод	Основная цена Без НСО	Стоимость очистки сильного загрязнения Без НСО	Всего Без НСО	Всего Без НСО
SG-1	25.22	0	25.22	29.76
SG-2	25.22	0	25.22	29.76
SG-3	25.22	0	25.22	29.76
SG-4	25.22	3.53	28.75	33.93
SG-5	25.22	5.39	30.61	36.12
SG-6	25.22	9.88	35.10	41.42
SG-7	25.22	17.35	42.57	50.23
SG-8	25.22	30.43	55.65	65.67

Услуга инва-автобуса

Жители волости Йыэляхтме с тяжелой и глубокой степенью инвалидности, испытывающие трудности с использованием личного или общественного транспорта, могут воспользоваться услугой инва-автобуса, который предназначен, прежде всего, для того, чтобы помочь людям с недостатками здоровья сохранить рабочее место, возможность обучения и самостоятельного доступа к общественным услугам.

Услуга бесплатна для детей с особыми потребностями, посещающих образовательные и лечебные учреждения, а также для посещающих учебные занятия взрослых с недостатками здоровья на время учебного процесса.

Поездка на инва-автобусе внутри волости Йыэляхтме обойдется в 25 крон, поездка в Таллинн будет стоить 50 крон, и в другие самоуправления Хартумаа - 75 крон. По окончании поездки водитель инватранспорта должен составить акт о поездке, расчет за услугу производится наличными деньгами, а пользователь

услуги должен подтвердить факт оплаты своей подписью. Стоимость часа ожидания инва-автобуса - 15 крон.

Для заказа услуги ходатаю или его попечителю следует позвонить руководителю социального отдела Волостной управы Йыэляхтме Кристийне Вальба по телефону: 60 54 860 (эл.адрес: kristiina.valba@joelachtme.ee).

Социальный отдел Волостной управы Йыэляхтме

Уважаемый житель волости Йыэляхтме!

Началась кампания Регистра народонаселения.

С 1 ноября по 31 декабря 2008 года среди зарегистрированных жителей волости Йыэляхтме разыгрывается путевка на двоих в теплую страну!

Кроме того, каждый вновь зарегистрированный житель получит в подарок десятидневный абонемент в бассейн спорткомплекса Лоо.

Каждый человек обязан в течение 30 дней после смены местожительства сообщить свои новые адресные данные в орган местного самоуправления (закон "О регистре народонаселения"). Если в регистре народонаселения указаны верные данные, то, будучи налогоплательщиком, такой житель вправе воспользоваться услугами и льготами, предоставляемыми местным муниципалитетом. Любой житель может проверить свои данные в регистре народонаселения на портале www.eesti.

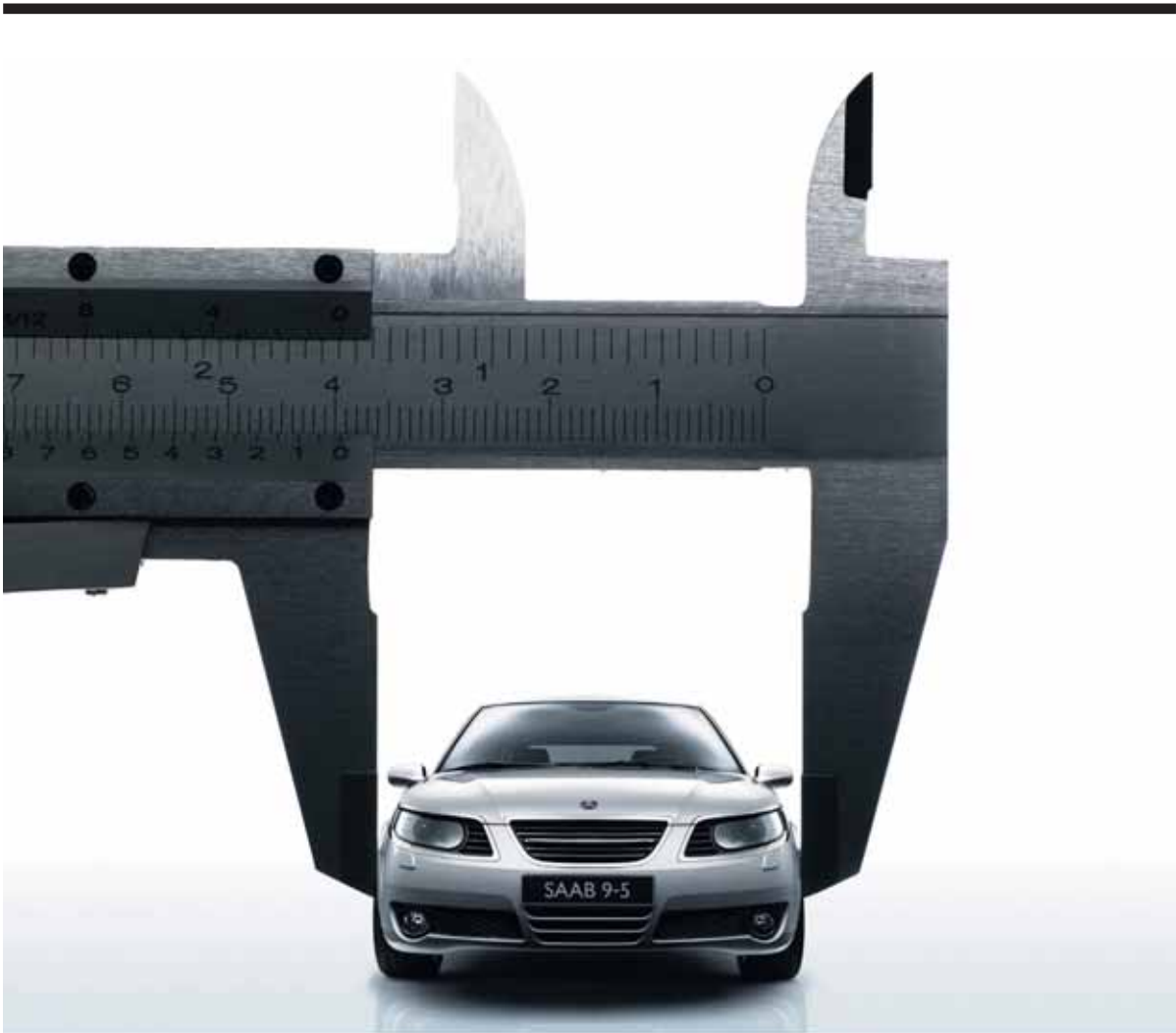
ее или в местном самоуправлении. В случае, если данные не соответствуют реальному местожительству, необходимо известить об изменении данных, также в случае, если лицо уезжает на местожительство за границу.

Самый простой способ - зарегистрировать свое местожительство по почте, вложив в письмо копию удостоверяющего личность документа. Можно также обратиться в канцелярию волостной управы и зарегистрироваться на месте.

Третий вариант - зарегистрировать местожительство по электронной почте, используя электронную подпись. Для этого необходимо наличие ID-карты и специального считывающего устройства (www.id.ee).

Зарегистрируй свое местожительство и стань официальным жителем родной волости!

Волостная управа Йыэляхтме

Avatud on uus ametlik

SAAB'i remondi- ja hooldustööde esindus.

SAAB sõiduautode omanikud on nüüdsest teretulnud Ascar-isse. Teid ootavad kaasaegseim diagnostikakeskus ja koolitatud asjatundjad. Kasutades SAAB'i ametlikke hooldusprogramme ja originaalvaruosad, anname tehtud töödele SAAB'i ametliku maaletooja garantii.

Avamise puhul kehtivad aasta lõpuni soodushinnad.

SAAB autodele pakub Ascar järgmiste teenuste ja tooteid:

- Regulaarne hooldus
- Remonditööd
- Kere- ja värvitööd
- Originaalvaruosad ja –tarvikud

Ascar Tallinn AS
Tähesaju tee 14
Tel: 6 200 902
www.ascar.ee

Märts - september 2008. a. Jõelähme vallas sündinud lapsed

Lenna Teigar Maardu küla
Saskia Sõtnik Kaberneeme küla
Kenneth Tinnuri Kostivere alevik
Emilia Aljukova Uusküla küla
Anna Popovitš Maardu küla
Konrad Kadaja Loo alevik
Siim Belõi Kostivere alevik
Heinrich Lassi Aruaru küla
Luise Talvoja Kostivere alevik
Arina Tšeremhova Loo alevik
Kristina Tšeremhova Loo alevik
Mattias Kunder Neeme küla
Sander Uibomäe Jõelähtme
Hendry Rüngas Vandjala küla
Aleksandr Plištš Kostivere alevik
Tristan Kangur Loo alevik

Kaisa Sigus
Viktoria Haugas
Martten Järv
Jaagup Sikka
Chanette Kivi
Karolin Kahu
Kert Lell
Henri Laanemets
Kerd Roland Kaasik
Lizette Kesküla
Maria Meyer
Martin Kotkas
Jan Markus Jets
Rico Moora
Andro Vaht
Ralf-Erik Kiin

Neeme küla
Kostivere alevik
Kostiranna küla
Kostivere alevik
Loo alevik
Jõesuu küla
Kostivere alevik
Loo alevik
Kostivere alevik
Neeme küla
Loo alevik
Vandjala küla
Loo alevik
Ülgase küla
Loo alevik
Loo alevik

Roland Kaasik
Karl-Richard Truuverk
Joosep Arro
Kaspar Kaasik
Meribel Virve
Agnes Ots
Erik Heinmaa
Patrick Pihlak
Hugo Heliste
Maksim Raudkivi
Katleen Lilian Kahre
Urmo Arakas
Maksim Šlikarjov
Anne-Mai Volmerson
Helen Haava
Tindra Janson

Kostivere alevik
Neeme küla
Ruu küla
Kostivere alevik
Neeme küla
Kostivere alevik
Jõelähtme küla
Haljava küla
Aruaru küla
Loo alevik
Neeme küla
Neeme küla
Uusküla küla
Loo alevik
Haljava küla
Liivamäe küla

Jõelähtme Vallavalitsuse korraldused

29. oktoober 2008 nr 539

Küladele rahaliste toetuste eraldamine

Võttes aluseks Jõelähtme Vallavalitsuse määruse 17. maist 2008 "Küladele eraldatud rahaliste vahendite taotlemise ja menetlemise korra kinnitamine" ja projektitaotluste hindamise komisjoni 23. oktoobri 2008 ettepanekud, annab Jõelähtme Vallavalitsus

korralduse:

1. Toetada 8000.- krooniga MTÜ Parasmäe Külaseltsi projekti "Parasmäe küla paremaks 2008 jätkub (2 osa)".
2. Toetada 8000.- krooniga MTÜ Uusküla Külaseltsi projekti "Ebaseadusliku prügila likvideerimine planeeritavalt Uusküla külaplatsilt".
3. Toetada 7198.- krooniga MTÜ Kaberneeme Külaseltsi projekti "Kaberneeme küla projektide omafinantseeringud", tingimusel, et projektid saavad rahastust kohaliku omaalgatuse programmist.
4. Toetada 8000.- krooniga MTÜ Manniva Külaseltsi projekti "Manniva küla infokaartide kujundamine, tegemine ja paigaldamine", tingimusel, et projekt saab rahastust kohaliku omaalgatuse programmist.
5. Toetada 8000.- krooniga MTÜ Ülgase Külaseltsi projekti "Infotahvli te paigaldamine".
6. Toetada 1400.- krooniga MTÜ Rootsi-Kallavere Küla Seltsi projekti "Liitumine MTÜ Põhja-Harju Koostöökoguga "LEADER" programmi raames ja Rootsi-Kallavere Seltsi iga-aastase jõulupeo korraldamine".
7. Toetused maksta välja lepingute alusel.
8. Korraldus jõustub teatavastegemisest.

Ardo Lass Helvi Kork
Vallavanem Vallasekretär

Jõelähtme Vallavalitsuse määrused

22. oktoober 2008 nr 26

Kohanime määramine

Aluseks võttes kohanimeseaduse § 5 lg 1 p 3 ja lg 4, § 7 lg 2 p 4, Jõelähtme Vallavolikogu 12.09.2006 määruse nr 32 "Kohanime määramise kord" ning kohanime komisjoni ettepaneku, annab Jõelähtme Vallavalitsus

- määruse:
- § 1. Anda Jõelähtme vallas Maardu-Raasiku (T-11103) teel Vandjala külas asuva "Loodesalu" bussipeatuse (skeem lisatud) uueks nimeks "Vandjala".
 - § 2. Määrus jõustub 31.10.2008.

Ardo Lass Helvi Kork
Vallavanem Vallasekretär

Haljastustööd kalmistul

Valla keskkonnaosakond korraldab talvel 2009 (külmunud maapinna korral) haljastuse korrastustöid vastavalt Muinsuskaitseameti poolt kooskõlastatud Jõelähtme kalmistu haljastus- ja rekonstrueerimisprojektile ning kalmistu puittaimestiku haljastuslikule hinnangule.

Likvideeritavate puude asendamiseks istutatakse uusi puid 2009. a. kevaldel. Eeltööde käigus, lähtudes projektist ja hinnangust, on likvideeritavad puud märgistatud lipikutega.

Kui teil on põhjendatud ettepanekuid või vastuväiteid mõne konkreetse nummerdatud puu likvideerimise kohta, andke sellest kirjalikult teada valla keskkonnaosakonnale aadressil Jõelähtme Vallavalitsus, Jõelähtme küla, 74202 Harjumaa või indrek@joelahtme.ee hiljemalt 12. jaanuariks 2009.

Indrek Mäeküngas

Armsad pensionieas sõbrad!

Jõelähtme Rahvamaja ootab teid 17. dets. kell 15.00
JÕULUTUNNET SAAMA.
Jõelähtme Lavagrupp esitab Aino Kallase lühidraama "Batseba Saaremaal", mängivad Maie Ramjalg, Eigi Tali, Tiit Tammesson. Jõulueine ühises lauas, rahvalikud meeleolud ja ehk tuleb ka jõuluvana.

Sõbrad, kohtume Jõelähtme Rahvamajas 31. detsembril kl 21.00 AASTAVAHETUSE PEOL
Laval tantsuansambel "TÄITSAMEHED", õhtut juhib AIVAR HENNING.
Nagu ikka - üllatusesinejad!
Südaööl vinge ILUTULESTIK!

Pääsmete müük on juba alanud.
Info tel 6033053, 53978896 Maie Kohtumiseni!

PELLETID *Greenfuel*
JA
PUITBRIKETT
OÜ Greenfuel
tel 52 59 340
www.greenfuel.ee

OÜ VISARI METALLITÖÖD

Metalluksed, klaasmetalluksed
Rõdupiirded, trellid
Metallaiad, -väravad
Trepid, keerdtrepid
Saunaahjud, veeboilerid
Suitsuahjud, grillid, sepatööd
Tel/fax: 6706917 GSM: 5014504
e-mail: visarimetall@hotmail.ee
www.visarimetall.ee

Viimased vabad A klassi rendipinnad
Tiigi tn. 28 büroohoones
Jüri Tehnopargis Rae vallas.
40 m2 ja 50 m2 ning
188 m2 läbi kahe korruse.

+373 50 512 92
eero@fcc.ee
Eero Hammer

Õnnitleme kõiki novembrikuu sünnipäevalapsi!

100	14.11	ERIKA VAIGRO	Aruaru küla
91	19.11	GUSTAV JASK	Kaberneeme küla
90	08.11	HELMİ SAKSUS	Loo alevik
89	09.11	ELLE TEMPER	Loo alevik
88	12.11	ALIDE REMMEL	Ruu küla
87	02.11	ANASTASIA DAVYDOVA	Kostiranna küla
87	21.11	LEIDA KRUUTMANN	Kostivere alevik
86	21.11	HELLA SEPP	Kostiranna küla
84	06.11	KSENIA VAHER	Ihasalu küla
84	26.11	LAINЕ NERO	Iru küla
83	08.11	ANASTASIA NIKOLAJEVA	Loo alevik
83	11.11	ERIK VILI	Vandjala küla
83	25.11	KATARINA HERTMANN	Jõelähtme küla
82	02.11	ELLEN RATASEPP	Loo alevik
82	17.11	IRENE RANDJÕE	Jägala-Joa küla
81	04.11	ALIIDE PIHU	Manniva küla
81	10.11	HILMA JUNUS	Sambu küla
80	08.11	MIHKEL SIIMISKER	Loo alevik
80	30.11	LEMBIT SAALISTE	Loo alevik
75	05.11	VELDA TAIMSAAR	Maardu küla
75	08.11	LISETTE PAEMURD	Ihasalu küla
75	11.11	VALENTINA KAHU	Jõesuu küla
75	15.11	SUULE HEINMETS	Loo alevik
75	17.11	JOHAN JÜRGENSON	Jõesuu küla
75	20.11	LEMBIT AASLA	Kaberneeme küla
70	01.11	VALENTINA REISALU	Loo alevik
70	20.11	VIRVE MEI	Kaberneeme küla
70	28.11	HELVE KURG	Kallavere küla

TALLINNA RAHVUSRAAMATUKOGUS

laupäeval, 22. novembril 2008
kell 13.00
Ene-Reet Ehala
koostatud raamatu
"Kallavere kooli lugu" esitlus

TÄNUAVALDUS

7. septembri hilisõhtul puhkes meie majas tulekahju. Täname väga Päästeteenistuse tuletõrjujaid operatiivse ja oskusliku tegutsemise eest meie kodu päästmisel ja kõige halvema ärahoidmisel. Suur tänu Jõelähtme Vallavalitsusele ja Jõelähtme kiriku kogudusele meie osutatud abi ja toetuse eest ning südamlük tänu kõigile naabritele ja külaelanikele eesotsas meie külavanema Piret Pintman-Hellastega.

Ester ja Arved Peetrimägi, Võerdla küla, Vainu talu

Raamatupidamisteenus meilt,
OÜ Abakus Raamatupidamine.

Uuri lisaks:
www.abakusrmp.ee,
info@abakusrmp.ee,
tel 5083321

Avaldame südamlikku kaastunnet
lahkunute omastele

Olga Remmelt	26.06.1921 – 02.10.2008.
Marje Remlik	28.07.1949 – 09.10.2008
Vasily Proshutinskiy	07.01.1927 – 20.10.2008
Ilmar Piiraja	21.01.1930 – 26.10.2008
Laine Aume	26.10.1929 – 25.10.2008

Väljaandja:

Jõelähtme Vallavolikogu ja Vallavalitsus
Avalike suhete peaspetsialist
Merike Metstak 52 788 70 ja 6054866;
ajaleht@joelahtme.ee

KÕIGI MÄÄRUSTE JA OTSUSTE-
GA SAAB TUTVUDA JÕELÄHTME
VALLAVALITSUSE KANTSELEIS,
RAAMATUKOGUDES JA
KODULEHEL: www.joelahtme.ee

ÕHKSOOJUSPUMBAD

säästa küttekuludelt kuni 50%

kliima24.ee
kliimaseadmete salong

INFO:
6 101 131
53 476 476
tallinn@bkv.ee

Arctic VARUSTUSEGA
MUDELID PÕHJAMAADE JAKS

MITSUBISHI
HEAVY INDUSTRIES, LTD.

HAABER-AUTO
AUTO- JA AIAKAUBAD

Husqvarna Jonsered

PARTNER

Suur valik Husqvarna kettsaage

Murutraktorid + lumesahad

Lumepuhurid

Husqvarna - paljude meelest parim!

Autovaruosade müük
Autoremont, õlivahetus
Rehvide müük ja paigaldus
Aia- ja metsatehnika müük ja remont
Muruniidukite hooldus ja remont
Robotniidukite müük

Rohuneeme tee 2
Haabneeme, Viimsi vald
tel 6 090 351
E-R 8.30 - 18.00
L 10.00 - 15.00
e-post info@haaber.ee
www.haaber.ee

aiad, väravad, aiamajad, terrassid
tel.50 96 158 www.kraugon.ee

Pisikesele tüdrukule vajatakse HOIDJAT
tööpäeviti 3-4 päeva nädalas alates
01.02.2009 kuni 31.07.2009 (6 kuud).
Veebruari alguses saab laps 1 a ja 7 k vanuseks.
Telefon 5205991 Kaire

MÜÜA KLAASPLASTIST MAHUTID, SEPTIKUD
(2-50M3) JA LIPUVARDAD.56254568

AITAN MÜÜA KINNISVARA

Kaili Tamm
56 268 258

Ville Värk
51 32 422

66 84 700 1partner@1partner.ee www.1partner.ee

1Partner
KINNISVARA

AUTOASI

Hooli oma autost!
Mõtle endale...

ON AEG!

Rehvide müük ja paigaldus
Sildade remont ja reguleerimine
Pidurite remont
Rattalaagrite vahetus
Hammasrihma vahetus
Õli ja filtrite vahetus

Tule küisi pakkumist!

OÜ STABIL MARKET
KEEMIKUTE 3 MAARDU
Avatud: E-R 11.00-18.00 (L.P - kokkuleppel)
Tel: 50 41 999
e-post: mauno.kool@mail.ee

BRIDGESTONE **VEDESTEIN**

www.autoasi.ee

SÄÄSTA KÜTTEKULUDEL
KUNI 70%
ÕHKSOOJUSPUMPADE MÜÜK
JA PAIGALDUS.
HINNAD ALATES 11750,-
TEL: 666 1355
WWW.KODUKLIIMA.EE

Liuguksed ja riidekapid
teie soovide ja mõtude järgi
www.nagusul.ee 5221151

OSTAME MAAD

Arvi Aigro
tel 522 7746
tel 683 7777
www.rime.ee

RIME
KINNISVARA

Suurte puude hooldus ja raie probleemsetes kohtades nagu kalmistutel, hoonete läheduses, parkides jm.
Tel. 7120538, email: douglas.fir@mail.ee

LIUGUKSED JA GARDEROOBID. KÖÖGID. HINNAD SOODSAD. GARANTII. TEL. 50 290 75

TUURMAA

Ääre- ja tänavakivide müük ja paigaldus
Liiv- ja killustikalused
Paekividest teede ja platside rajamine
Munakivide paigaldus
Kõnniteekividest teede ja platside rajamine
Haljastus
Telefon 58118322
veiko.tuurmaa@mail.ee
Koduleht www.tuurmaa.ee

Meil on hea meel teatada, et on avatud uus ülevaatuspunkt aadressil Taevavärava tee 9A Rae vald DAF'i Veoautokeskusega ühes hoones. Teostame teeliikluses osalevate sõidukitele igat liiki ülevaatusi. Oleme avatud kõikidel tööpäevadel kella 8.00-19.00. Ohutut ja probleemideta liiklemist soovivad Alpter Grupi OÜ ülevaatuspunkti töötajad.

TEHNOÜLEVAATUS

www.alpter.ee tehno.rae@alpter.ee Telefon 606 4230, GSM 5624 6136